iki haftada bir çıkar • fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net sayı 36
nisan 2010/06

Caf caf

kime emanet?

Deliye her gün 23 Nisan!

Şaka, şaka. Her gün değil, sadece bir gün...

ISSN 1308-7487

Cafcaf

kapak konusu

Yıl 2009, 27 Mayıs... Hakkari Çukurca'da patlayan bir mayın yedi askerimizin hayatına mal oluyor. Olayın yaşandığı ilk günlerde mayının PKK'ya ait olduğu öne sürülüyor. Bolca "Vatan Sağolsun" edebiyatı yapılıyor. Yapılsın, yapılsın da, bir süre sonra internete düşen ses kayıtları üzerine başlatılan soruşturma sonucunda mayının TSK'ya ait olduğu ve bizzat 20. Jandarma Genel Komutanı tarafından döşendiği ortaya çıkıyor. Aferin.

Yıl 2010, 23 Nisan... Uykularımız kaçıyor, o koltuğa bu kadar yakışacak çocuğu nereden bulacağız? Kim bu görevi hakkıyla yerine getirebilecek?

-Adaleti yönetenleri yönetenler diye bir şey tabii ki yok. Konuyu değiştirmeyi talep ediyorum sayın yargıç!
-Kabul edilmiştir.

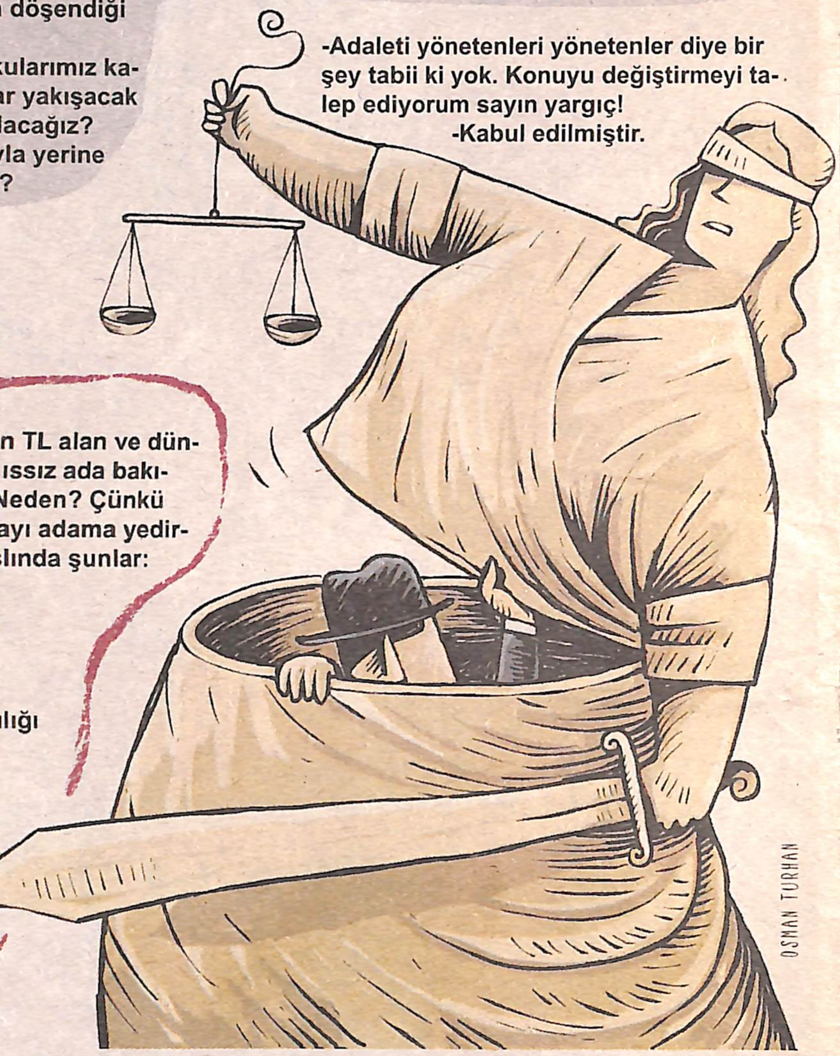

Büyükşehir çalışıyor...

Dünyadaki en ballı On Meslek

Cennet gibi bir adada yaşamak için 28 bin TL alan ve dünyanın en iyi işine sahip olduğu söylenen ıssız ada bakıcısı Ben Southall'u denizanası ısırmıştı. Neden? Çünkü dünyanın en iyi işi o değil ve o kadar parayı adama yedirmezler efendi. Dünyanın en ballı on işi aslında şunlar:

1. Futbol yorumculuğu
2. Belediye Başkanlığı
3. Yılmaz Özdillik mesleği
4. Edebiyat dergilerinin kargo dağıtıcılığı
5. Emlakçılık (çok kolay)
6. Trakya bölgesinde imamlık
7. Doğan Medya Grubu'nda gazetecilik
8. Bayrak üreticiliği
9. Tekel Bayisi olup Cafcaf'ı saklamak, isteyene küfretmek.
10. Otisabi köşesi çizerliği

Niyazi Çol
İtirazım Var

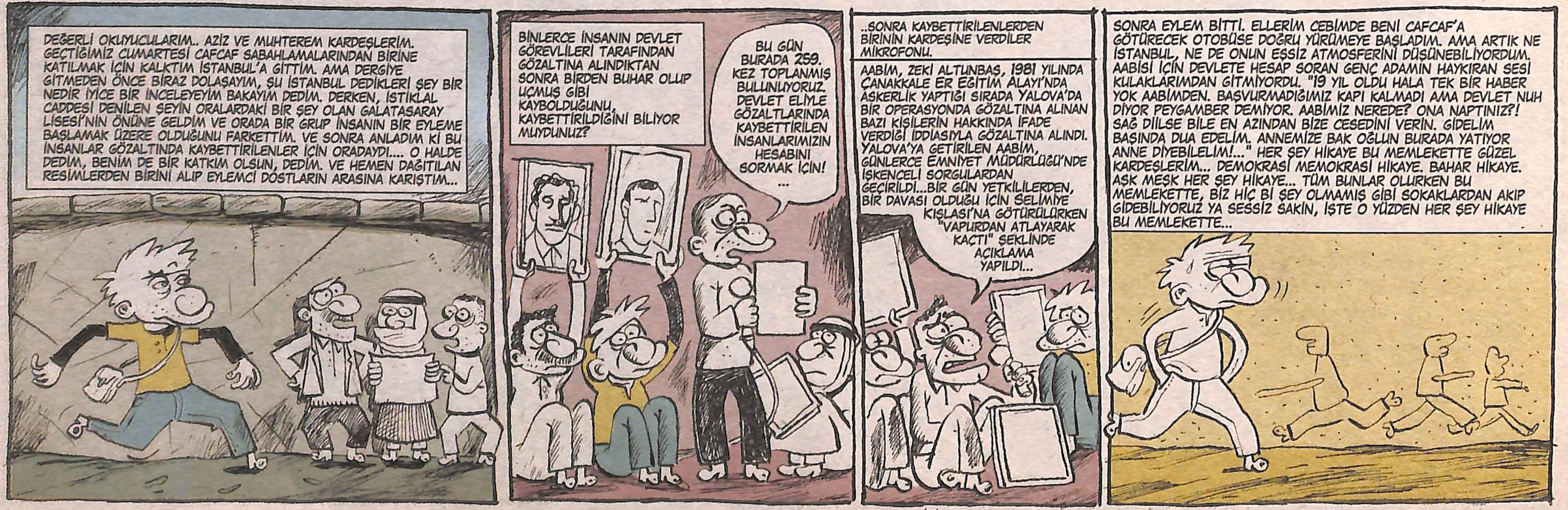

MERAKLISI İÇİN NOT: HER CUMARTESİ SAAT 12'DE GALATASARAY LİSESİ ÖNÜNDE ISRARLA YİNELENİYOR EYLEM.

Hayvanlar kadar özgür ...

YAZAN: İBRAHİM DEMİRCİ
ÇİZEN: AHMET ALTAY

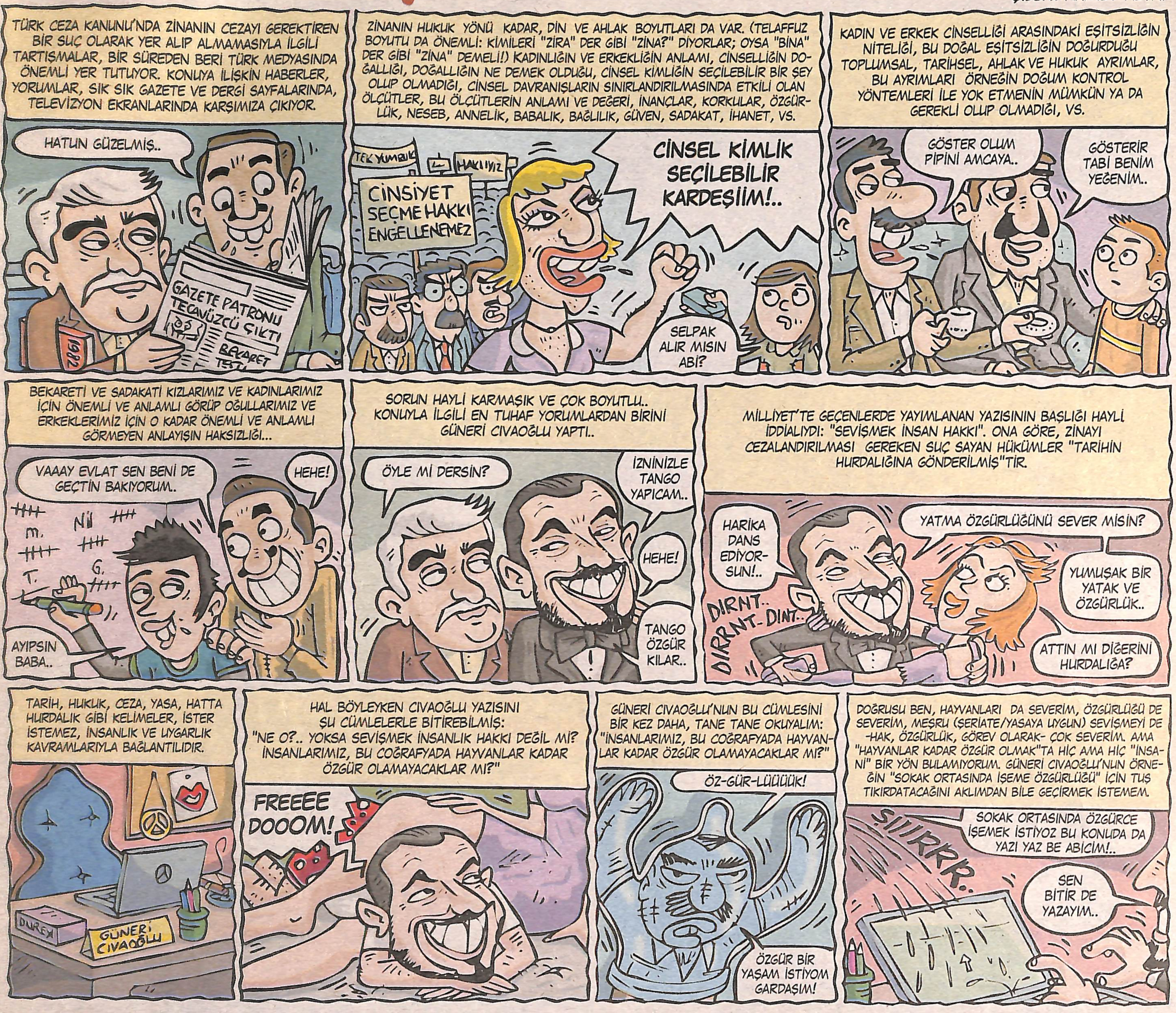

İngiliz ordusu tatbikatlarda cami maketlerine ateş ediyormuş. Eşşek gibi özür diledi tabi. Yalvardı kapımızda "abi beni affet" diye. Abi der bize zaten...

Rıdvan Dilmen çevresindeki herkesin telefonunu bir çeşit telekulak çetesine dinletmiş. Bu bir. Bir de bir çok eski futbolcunun gözaltına alındığı dev şike operasyonu var. Böyle pis bir dünyada hala nasıl takım tutabiliyor, neyi nasıl savunuyoruz? Milyar dolarların döndüğü bu devasa sektörde hala temiz kalan bir şeyler olduğunu umacak kadar saf mıyız? Yoksa her şeyin düzmece olduğunu biliyoruz da yine de razı mıyız? O zaman o düzmece pankreas güreşi karşılaşmalarını zevkle izleyen Amerikalılara "bunlar da amma salak he" demeye ne hakkımız var?

CEVÂB VEREMEDİ
BİR SEVDA MASALI
ÖNCE...
BİTANEM, BU GÜL SENİN İÇİN.
AŞKM..
SONRA...
HATUN, ENSEM ORMANA DÖNDÜ ALSANA ŞUNUNLA.
DİP BOYAM GELDİ...
BAK, ANLAŞTIK Dİ Mİ RAFET EL ROMAN? YEMEDİK İÇMEDİK BİRİKTİRDİK, ÖMRÜN BOYUNCA MÜZİKTEN KAZANACAĞIN PARAYI VERDİK SANA. Bİ DAHA MÜZİK YOK. SÖZ MÜ?
TAMAM HACI, SÖZ. KAPATTIM O DEFTERİ.
nangil
"...ANANDAN YİNE ÇIKARDIN AMA, BABAN KİMDİ BİLEMEZDİN ŞEREFSİZ" DEMİŞ NEYZEN TEVFİK SENİN GİBİLER İÇİN!..
OLUM MAL MISIN KAÇ KERE SÖYLÜYCEM SENİN ŞİİRİN O. BENİM DEĞİL!..
PARDON ABİ YA. HEP UNUTUYOM.
ABİ NOLUR BIRAKIN GİDEYİM. ÇOLUĞUM ÇOCUĞUM VAR. TAMAM HAKLISINIZ, BU NASIL SİYASİ TARTIŞMA YA?
TEMİZ TEMİZ
HALİÇ CILLOP GİBİ
ABİ Bİ YANLIŞLIK OLMALI, BURALARDADIR YA! KOSKOCA BİZANS HAZİNELERİ, NEREYE KAYBOLCAK ABİ! AZ BEKLE! BOŞ GÖNDERMEM BEN SENİ. AHA Bİ TANE BULDUM GALİBA. YOK LAN GAZOZ KAPAĞIYMIŞ! BÖHÜAAAĞĞ!!!
İLİŞKİYİ DIŞARIDAN YÖNETEN ADAM
YA CİHAN, BÜTÜN YORGANI ÇEKTİN ÜSTÜNE. ÖF YA!
CİHAAN! GELMİYİM ORAYA!
FARUK GUNÝNDÝ TRIBUTE
ALLAAM, TAYİNİMİ İSTEMİŞTİM YANINDA PEKMEZ DE GÖNDERMİŞLER! CANIM YA!
TAYİN BELGESİ
ZİLE PEKMEZİ
"DÜNYA ELLİBİN YIL SONRA YOK OLACAK" HABERİNİ DUYUNCA "BEN O ZAMANA KADAR ÖLMÜŞ OLURUM" DİYE DÜŞÜNEN, SONRA "ULAN AMA BİZİM TORUNLARA OLAN OLUR" DİYE İNCEDEN HÜZÜNLENEN ADAMIN MACERALARI
RAFTING'İN ÜSTÜNE MACERA TANIMAM AGA.

Puantiye SORUYOR:
BİR KEMALİST İLE MİLLİYETÇİ DİNDAR ARASINDAKİ 7 FARKI BULABİLİR MİSİNİZ?
gülsüm kavuncu yaz
çizer otur çiz
Aşağıda ne ola ki acep??
Aboneyim hep...
Kutsal kitap
Sünnet diye yüzük tak!
K
MD
K OLSA NE YAPARDI?
BAK! NEVRUZ'A DA "NEWROZ" DİYOR.
newroz piroz be heval?
BİZİM ALFABEMİZDE "W" YOK! BÖLÜCÜLÜK!!
MD OLSA NE YAPARDI?
newroz piroz be heval
ASLINDA "KÜRTÇE" DİYE Bİ DİL YOK ABİ. ŞİVE BU.
yea yea
TÜRKÇENİN ŞİVELİSİ...
AHA! BAŞIMIZA ŞERİAT GELECEK!!
EVET EVET!
TEHLİKENİN FARKINDAYIM!
HAH! BAŞIMIZA TAŞ YAĞACAK! BUNU DA YAPMASANIZ OLMAZ! YAPIN YAPIN
SÜPER DİNDAR
TÖBE HEY ALLAM YAA...
OĞLUN NERDE YAPIYOR VATANİ GÖREVİNİ? AALLAAAH KAVUŞTURSUN.
coştu!! e tabi onun da Allah'ı bi tek sizin mi?
ANKARA ÇIKTI NEDENSE... EHE.
OĞLUN ASKERDEYMİŞ, HAYIRLI TEZKERELER OLSUN.
EYVALLAH. ASKER DOĞDU YA ZATEN AMCA, UNUTTUN MU?
TEK DİL,
TEK BAYRAK,
TEK DEVLET.
NEEEEE!
HÖÖST!!
Cafcaf YILLAR SONRA İKİ STATÜKO SEVDALISINI BİR ARAYA GETİRDİ!
VAYY BE KANKA, NERELERDEYDİN BE?
DUR Bİ ÖPEYİM LAN, SEVİNDİM HA!
BULAMADINIZ Dİ Mİ? :))

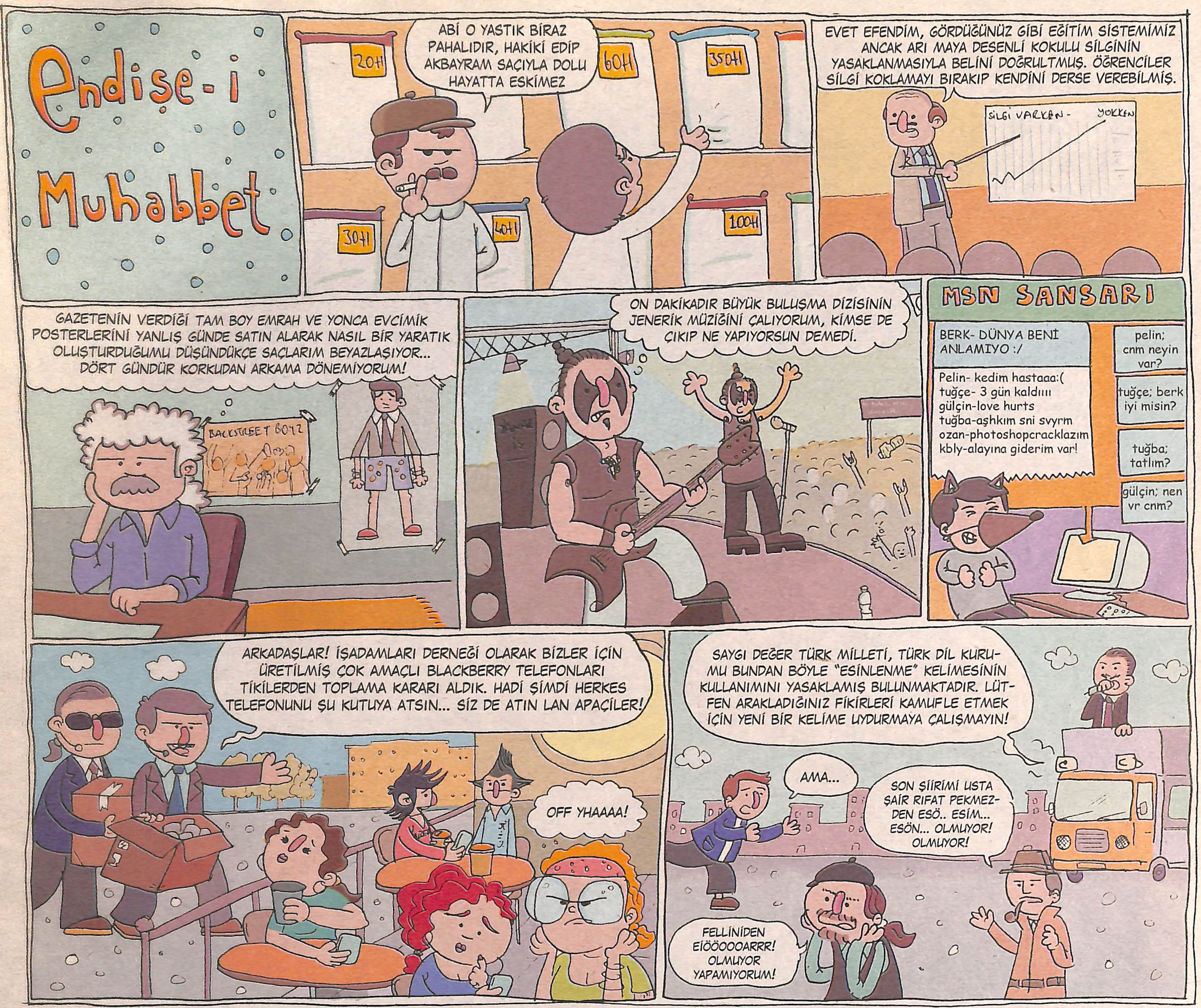

Be hey gençlik!

Hakan Öztürk

Mühim ihtar: bu köşede geçen olaylar, kişi kurum ve cemaatler hayal ürünüdür, gerçek olaylar kişi kurum ve cemaatlerle alakası yoktur. Belki de vardır da başım belaya girmesin diye yapıyorum, belki de hakikate yoktur gerçekti olsun diye bir önceki cümleyi kurdum ihtimaller ihtimaller… ne demiş şair;

Tahkik olunsa nakşı temasil-i kainat,
Ya hâb ü ya hayal ü yahut bir fesanedir,

Surette nazar eder isen sen var ben var
Amma ki hakikatte ne sen var ne ben var.
[the matrix]

-Hakan selam köşeni okudum.

-Aleykümselam abi. Hadi ya. Ee nasıl buldun?

-Şimdi biliyorsun dost acı söyler. Bir kere bu bir mizah dergisi, neden siz komik olmak yerine öğretici olmayı tercih ediyorsunuz ki? İlla her şeyi din ile bağdaştırmanız mı gerekiyor? Keza, olsan olsan çeyrek asırlık adamsın, 60 yaşında gibi öğütler..

-Ama abi..

-Öyle bile olsa bir de şu var, yazıların normal bir şekilde başlıyor ama sonra gerçeklikten uzaklaşıp manasız bir şiddet gösterisine dönüşüyor. Yok kafada patlayan şişeler, yarılan başlardan akan kanlar… bunun psikanalizine inecek olursak içindeki bastırılmış şiddet duygusu…

-Aaa abi!

-N'oldu Hakan?

-Kuşa bakar mısın?

-Hani kuş?, dur baka…

ÇAAAAAAAT!

Keh keh. Bu arkadaşla, üniversitede okurken, hasb el kader diyelim, bir kişisel gelişim seminerine yolumuz düşmüştü. Tabi, fıtratımıza kararlaştırılan şeylere geç kalmak silinmez mürekkeple yazıldığı için, seminerin ortasında salona girebilmiştik. Hemen arka sıralarda yerimize oturup bir çift devasa kulak kesilip anlatılanları dinlemeye başladık.

Kişisel gelişim uzmanı, takım elbisesine bürünmüş, hastalıklı denilebilecek sabit bir gülümseme ve olaya hakim olduğunu belirtir el hareketleri ile bir hikâye anlatıyordu. Hikâye özetle şöyle idi,

"Bir gün bir adamın eşeği kuyuya düşmüş, adam da çıkarması zahmete değmez, eşek zaten yaşlıdır madem öyle ben bunu kuyuya gömeyim de kokmasın etrafa demiş. Kuyuya kürekle kum atmaya başlamış, fakat bir süre sonra bakmış ki eşek üstüne her toprak atıldığında azim istikrar ve kararlılıkla silkiniyormuş ve böyle böyle altında oluşan kum tepesi sayesinde kuyudan çıkıvermiş." Hikayeyi bitirdikten sonra bize döndü ve dedi ki,

"İşte biz bu hikayedeki eşek olmalıyız."

Sonrasında kendi kahkahamın sesine şaşırdığımı hatırlıyorum.

Konuşmacı, olayı kendi şovuna dönüştürmek istercesine, "Şimdi genç adam bizimle bu kadar komik olanın ne olduğunu anlatacak." Dedi. Ben de cevaben "Yooo genç adamın öyle bir niyeti yok." Diyerek gülmeye devam ettim. Buna karşılık sanırım yine kişisel gelişim düsturlarından birisine uyarak "O zaman bırakalım arkadaş gülmeye devam etsin." Ben de sözüne uydum. Bir süre sonra susmayacağım anlaşılınca, sinirler iyice gerildi, konuşmacı "Güvenlik!" diye seslendi. Ben de bağırdım "Muhafızlar, muhafızlar!!! alın götürün beni, eşek olmalıyız haa vay beee eheheh!"

Niye bu kadar abarttın demeyin bu, vizelerden finallerden bunalmış makine fakültesi öğrencisi dengesizliğidir, nice genç dimağlar, aklının bir kısmını fakültede bırakarak mezun olurlar.

Bu olaydan sonra beraber gittiğim arkadaşla uzun süre görüşmedim. Ta ki, kendisini bir cami çıkışında görüp, ensesine Osmanlı sillesini patlatana kadar. Biraz konuştuktan sonra ona Cafcaf'ta yazdığımı, köşemi okumazsa çok şey kaybedeceğini, hatta hayatındaki bazı sırların yazımı okuduktan sonra anlam bulacağını ve buna benzer pek çok gaz cümlesini sıralayıp ayrıldık. Bir sonraki görüşmemizde bana dedi ki,

-Hakan merhaba abi köşeni okudum…

Madde 10- Yaşam Koç'u görürseniz f'ilhâl beyninin pekmezini akıtın, derisini THY'ya bağışlayın.

"Sinerji" diyenin burun kemiğine çakıp, 23 derece 27 dakika olarak eğin. Dünya ile aynı eksenden baksın. "Düşünmek ve başarmak" diyeni gece mehtabı izlerken uçurumdan aşağı itin düşsün, "Liderlik ve inovasyon" hakkında nutuğa başlayacak olanın nutkunu kör bıçakla kesin. "Bir şeyi yeterince isterseniz olur." Diyeni prangalayıp üzerine bir duvar örün ve "yeterince istersen bu duvar kendiliğinden yıkılır." Deyin. "Beden dili" öğretmeye çalışana anlayacağı dilden konuşun, aparkat dilini anlatın.

Hele bu zevattan birisi var "Beyninizde üç milyon hücre var, her sabah aynaya bakın ve üç milyar taraftarınız olduğunu hayal edin." Minvalli laflar eden. İnanın böyle birine neler yapılır muhayyilem almıyor.

Bu gavur icatları antolojisi'nin baş maddelerinden olan kişisel gelişim olayı bizim neslimizi egosuna düşkün, kepaze bir nesil yaptı, bari siz kurtulun ardınızdan gelecekleri kurtarın.

Madde 11- Günde yetmiş kelimâttan ziyâde kelimât ile tekellüm edin. Lugat hıfzedin.

Kesretli tahkikât bir beşerin bir günde tekellüm eder iken vasati yetmiş kalimât kullandığını teşhir etmektedir. Bu, elîm, hazîn, hicran dolu, kasavetli, mükedder, ahzen, hüznengiz, gamlı, elemli, kedernâk vaziyetten halâs bulmak için dem be dem lugât karıştırmak ve dahi hıfzetmek elzemdir diye düşünüyorum. *[bu yazıdan tam olarak kastedileni anlamak için bayinizden derginizle beraber hediye gelen dekoderinizi alın, "yok bu sayı dekoder falan" derse ısrar edin, hala yok derse dövün.]*

hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar...

niyazicolbey@gmail.com
twitter.com/benhayattayken

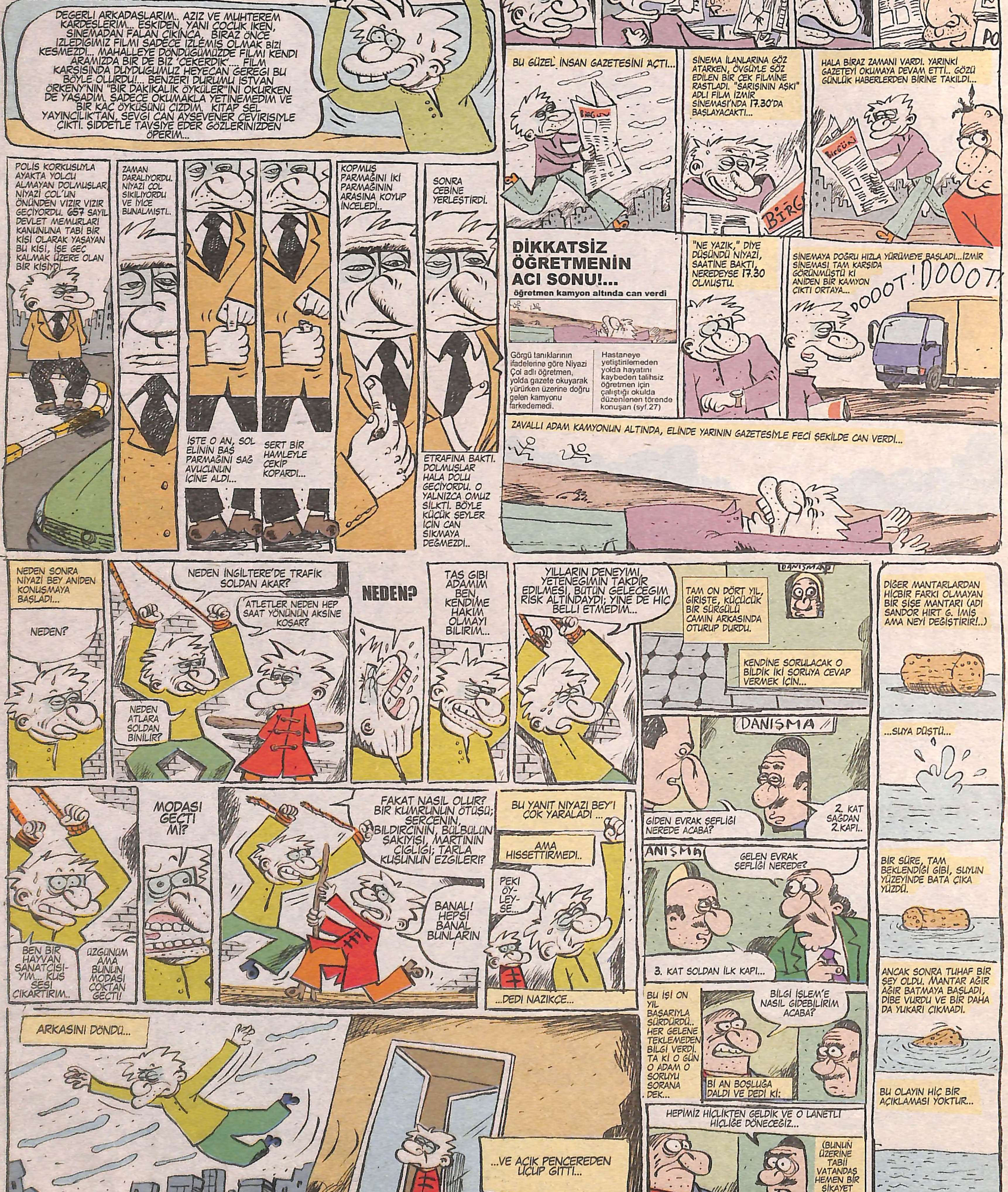

Kör Ali mi, Deli Ali mi?

Kör Ali ne olacak?

Kalem, İkinci Meşrutiyet yıllarında İstanbul'da yayımlanan bir mizah dergisi. Sahibi ve yöneticisi, Salâh (Cimcoz). Karikatürist Cem de orada çiziyor. Derginin birkaç sayfası Fransızca. Türkçe metinlerin çoğunda imza yok. Olanların da çoğu müstear.

Kalem'in 19 Kasım 1908 tarihli 12. Sayısının 10. sayfasında "Şu, bu" başlıklı yazıyı okurken bugünkü "yargı komedyası"nı düşünmeden edemedim.

Kör Ali ne olacak?

İ'dâm değil mi?

Hayır. Mekteb-i tıbbiyeye gönderiliyor.

Ne içün?

Deli olmak içün.

Deme.

Hiç şübhe yok. Orada dünyâsını göremedi diye acıyup 'ameliyatla gözlerini açacaklar. O işin farkına varup göz göre göre asılacağım korkusuyla deli olacak.

Bundan ne çıkacak?

Ne çıkacak *tebdîl-i hüviyet mes'elesi* çıkacak. Mahkeme Kör Ali'mi verin diyecek. Onlar burada Kör Ali yok, Deli Ali var diyecekler.

Cımbızcı Cafer

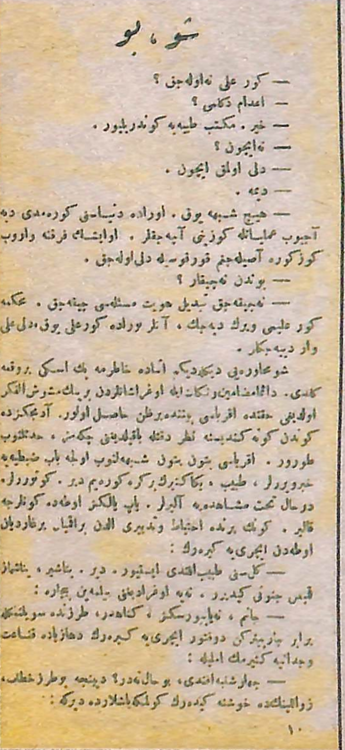

شو ، بو

— كور علی نه اوله جق ؟
— اعدام دكلمی ؟
— خير . مكتب طبيه يه كوندريليور .
— نه ايچون ؟
— دلی اولمق ايچون .
— ديمه .

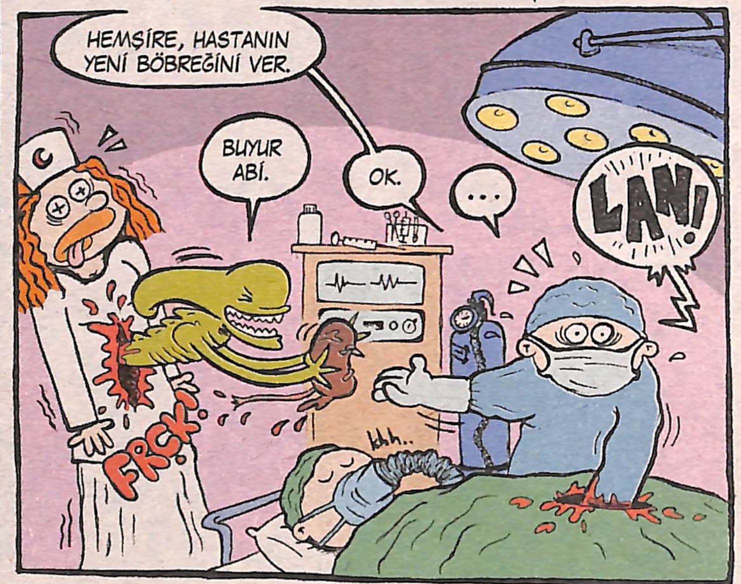

56
ellialtı

I.

Kafası kanıyordu. Daha önce hiç bu kadar çok darbe almamıştı suratına. Çevresinde bir sürü çocuk toplanmış seyrediyorlardı. Derken bir tanesi içlerinden şöyle bağırdı."Yeter artık!" öldüreceksiniz çocuğu!" diğerleri de haklı olabileceğini düşünüp biraz geri çekildiler Hüsnü'nün inleyen kırık bedeninden. "Çıtırt" diye bir ses duyuldu sanki. Bu ses hüsnüye ait bir kemikten gelmiş olmalıydı. Sonra orada bulunan öfkeli kalabalığın arasından bir ses şöyle söyledi "İyi benzettik!" "Haklısın!" dedi beriki, "İyi benzettik!". O sırada Hüsnü zorlukla kaldırdığı elini cebine soktu. Sonra cebinin içinde bulup acıyla kavradığı aynayı çıkararak titrek bakışlarla aynaya bakmaya başladı ve şöyle söyledi, " İyi benzetmişsiniz beni hakkaten.. Aynısı olmuşum... Sağolun çocuklar... Şimdi gidebilirsiniz... "

Hüsnü topallayarak evinin yolunu tuttu. Hüsnüler çok fakirlerdi. Güçlükle vardığı evin içinde bir parça ekmek, iki tane fare, üç çeşit de peynir bulunmaktaydı. İçeriye girdikten sonra. "Anne ben geldim!" dedi. Oysa annesi evde değildi. Çünkü Hüsnü annesini yıllar önce bir gazoz faciasında kaybetmişti. Evde sadece bir parça ekmek ile iki tane de fare vardı. Ve peynirleri de çoktan yiyip bitirmişlerdi. Hüsnü zorlukla yere çömeldi. Fareler üzerine geldiler ve "Hoşgeldin hüsnü" dediler fare diliyle. Hüsnü farece bilmiyordu. Kovdu hayvanları. Başını yere usulca koydu ve uyumaya başladı.

Uyandığında Hüsnü'nün alkolik babası gelmiş elinde şarap şişesiyle yaşlanınca hidayete erme planları yaparak söyleniyordu. "Annen nerde?!" diye bağırdı Hüsnü'ye. "Nerde o! Söyle çabuk!" (bu bir aile geleneğiydi) derken Hüsnü'nün suratına bakınca şaşkına döndü. "Sizin burada ne işiniz var?"

Hüsnü geçirdiği bir dizi operasyon nedeniyle artık dünyaca ünlü bir tebeşir temsilcisine benziyordu. "Baba." dedi, "Ben Hüsnü'yüm. O da "Peki yanındaki kim?" dedi. "Baba sen çok içmişin çift görüosun" diye açıklık getirdi duruma Hüsnü. "Haklı olabilirsin..." dedi babası karşısındaki adamın Vecdi Tırık olduğuna adeta yemin edercesine bakarak.. "Artık zor günler geride kaldı baba" dedi Hüsnü...

II.

Dünyanın en büyük tebeşir fabrikasının önünde durmaktaydı gizemli iki kişi. "Sen de benim düşündüklerimi mi düşünüyorsun?" dedi gizemli olanlardan biri diğer gizemli olana." Evet." dedi diğeri. "Hadi başlayalım o zaman vakit kaybetmeden."

III.

Dev tebeşir fabrikasının yönetim binasında bu fabrikada üretilen tüm tebeşirleri temsil eden Vecdi Tırık büyük bir öfkeyle karşısında bulunan kalabalığa sesleniyordu. "Bizim tebeşirlerimize ihanet ettiler! Kendi yazdıklarını kendileri bozuyorlar! Tebeşir olmadan ne yazacaksınız? Ne çizeceksiniz?! Sorarım! Benim tebeşirlerim sayesinde bugün insanların karnı doyuyor! Benim tebeşirlerim sayesinde insanlar huzur içinde yaşayabiliyorlar! Benim tebeşirlerim sayesinde!" Vecdi bey tebeşirlerini iyi temsil ediyordu gerçekten. Tebeşir temsil etmek konusunda Vecdi beyden daha iyisi yoktu. Bu sayede tüm dünyanın hakimiyetini ele geçirmişti. Kısa bir süreliğine sadece. Üç günlüğüne dünyayı ele geçirmişti. Sonradan baktı ki dünyayı ele geçirince herkes ona kötü gözle bakıyor. Nazarlarından sıkıldı. Daral geldi adama. Şimdi daha küçük bir şirketi vardı ama mutlu sayılırdı. Arada bir bu yönetim kurulunu toplayıp atıp tutuyordu. Bişey de diyemiyorlardı. Çünkü o Vecdi Tırık idi. Masaya kuvvetle vurdu, "Ben bu günlere tebeşir tozu yutarak geldim arkadaş! Ciğerlerim tebeşir oldu! Ellerim tebeşir oldu! Ağzım yüzüm her yerim tebeşir oldu! Kolay mı! Bana boşuna Tebeşir-Adam demiyorlar! (Aslında kimsenin ona böyle bişey söylediği yoktu.)

IV.

Kamil bir ayakkabı boyacısıydı. Tebeşir fabrikasından kovulduğundan beri ayakkabı boyuyordu ve çok memnundu bundan. Çünkü kimse ondan daha iyi ayakkabı boyayamaz diye inandırmıştı kendini. Müşterilerine de bunu empoze etmekten sıkılmıyordu. "Bakın!" diyordu. "Ayakkabınız ne kadar güzel oldu.!" Arada burnu akıyordu. Burnunu silip devam ediyordu. "Bakın ne kadar parlak! Ne kadar muhteşem!" Sürekli şöyle diyordu, "Yeni gibi oldu! Yeni gibi!" Bu sözleri ile boyadığı ayakkabı sanki gerçekten kullanıcının gözünde yeni gibi oluyordu. Bu

devamı sayfa 15'de...

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

*Gökhan Ünal, Asım Yıldırım ve Egemen Bağış birlikte oturuyoruz. "Ne kadara mal oldu?" diyorum Gökhan'a. "Benim için küçük senin içinse büyük bir paraya" diyor ve beni eziyor. Neyse ki hemen karşımızda Fehmi Koru'yu görüyorum ve moralim yerine geliyor. Görece kelliğime üzülmemeye karar veriyorum. Ayrıca şunu da düşünüyorum: Bıyıksız bir Fehmi Koru, bıyıklı Fehmi Koru'ya her zaman yeğdir.

*"Çok hareketli bir hayatım var artık durulmak istiyorum" diyen bir arkadaşıma gazetelerin Ankara temsilcileri ile kahvaltılı bir toplantıda buluşmasını tavsiye ettim. O günden beri bana dua ediyor. Gerçi sıkıcı bir adam olup çıktı ama zararı yok, ben görevimi yaptım.

*Türkiye'nin en mutaassıp cemaatlerinden biri de doktorlar (Buraya tenzih cümlesi girecek). Çok alıngan ve de çok organizeler. Haklarında en küçük bir şikâyetiniz veya eleştirel yazınız, küfürlü ve imlası bozuk maillere duçar olmanız demek. Her zaman "doktordan temiz araba" olacak değil ya, işte bu da doktordan bir köşe yazarına mail:

"Bir de böyle hebenneka bir adamı gazetede yaqzar diye tutmaları da ayrı bir muamma..."gecenin 2, 5'inde hatırlayınca..."bunun afdı yazarlık değil..."İndsan yazarım diye piyasaya çıkmadan önce biraz tekamüle ermeli bence..."

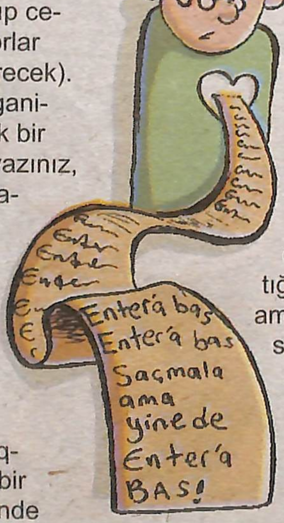

*Birkaç arkadaş bir şeyler yemek için oturuyorsunuz. Mesela tavuk söylüyorsunuz. Sipariş biraz geç kalınca arkadaşlarınızdan birisi "Hah ha, galiba tavuk avlamaya gittiler" şeklinde -aklınca- bir espri yapıyor. O anda siz bunun çok berbat ve de çok nostaljik bir espri olduğunu, bunu en son on yıl önce filan yaptığınızı söylemek istiyorsunuz ama yapamıyorsunuz. Çünkü o sizin arkadaşınız. Kötü espriler yapsa bile özünde iyi bir insan o. Sadece gülümsemekle yetiniyorsunuz.

Ya da şu: Öğrencisiniz. Bir kolunuz incinmiş filan. Sargı içerisinde. Ders başlıyor. Hoca bir ara size dönüp: "Oğlum konuşma! Oraya gelirsem diğer elini de ben kırarım!" diyor. Siz o an bir insanın, fakülteden mezun olduğu yıldan emekli olduğu ana kadar nasıl olur da aynı espriyi bıkmadan usanmadan yapabildiğine şaşıyorsunuz. O an kaleme kâğıda sarılıp YÖK'e bir dilekçe yazıyor ve Eğitim Fakültelerinde okutulan "Klişe 101" kodlu dersin programdan çıkarılmasını "arz" ediyorsunuz.

* "Doktor bey, içimde bir boşluk var" deyince doktorum, "O boşluğu bana anlatabilir misin" dedi. Ben de tam olarak şöyle tarif ettim: "Kenan Erçetingöz'ün bıyıklarının birbiriyle buluştukları noktadaki boşluk gibi bir boşluk." Bahsettiğin kişiyi tanımıyorum deyince bende şafak attı. "O zaman bir Yılmaz Özdil köşesi düşün!" dedim. "Hah, şimdi oldu işte" dedi.

Ekonomi Bülteni

Makro Ekonomi: Para parayı çeker.

Mikro ekonomi: Paran mı var derdin var.

Tiko ekonomi: Bastır parayı, olsun bitsin.

Aile ekonomisi: Az veren candan, çok veren maldan.

Ulusal ekonomi: Devletin malı deniz, yemeyen keriz.

Ekodiyalog: Paran kadar konuş.

Petrol Fiyatları: Paranın tersi Arap.

IMF: Bul karoyu, al parayı...

(kaçınılmaz son, aldın mı babayı)

Avrupa Ekonomik Birliği: Al şu parayı ve kızımın peşini bırak...

Türkiye: Hatırlar mısın? Yoksul ve onurlu bir genç vardı... İşte o hala yoksul ... Onurunu da korumaya çalışıyor...

Parite: Zenginin parası züğürdün çenesini çok yorarmış.

Borsa: Zenginin parası basının çehresini çok boyarmış.

Likidite: Ne elde kaldı ne avuçta.

Sokaktaki vatandaşa sorduk: Üç kuruşluk adama beş kuruşluk değer verirsen kalan iki kuruşa seni satar.

Manipülasyon: Bir diş hekimliği dersi.

Yeşil sermaye: Allah payı

Sosyal devlet: Peygamber payı

Silaha giden para: Kul hakkı

Öro: Alman dayı

(Boğaz Köprüsünden geçince ayı)

Çin: Keman yayı

Amerika: Tren rayı

Onlar da olmazsa Almanya'yı

Bir file kaça doluyor: Yeter File diye bir şey mi kaldı be... Ne filesi... Torba veriyorlar artık... (kardeşim) Bir fil kaça doyuyor: Hayvanat bahçesi ekonomisi. (Darıca hayvanat bahçesinin de isyanı)

Çizgi dünyasından haberler:

Gözlüklü şirin gözlerini çizdirmiş... "Şirin baba" ve "Şirine"den sonra en kolay tanıdığımız gözlüklü şirin, gözlerini çizdirince şirinler dünyası çok karıştı... Gözlüklü şirin bu durumu: " Ee! Şirine'nin de gözleri mavi diil, aslında onlar lens... Ona kimse karışmıyor bana niye karışıyorsunuz" şeklinde savundu... Şimdi ise, Tipitip'in; Bizimkiler'deki Hüdaverdi'nin ne zaman cam dibi gözlüklerinden kurtulacağı merak konusu...

* Hey gidi yeni nesil! Siz Tipitip'i de bilmezsiniz şimdi... Politik bir şeyler yazmaktan hoşlanmıyorum lakin bazen Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan'ı "Selamsız Bandosu" filmindeki Belediye Başkanı Şener Şen'e benzetiyorum... Hani unutulmaz sahne: Şener Şen, her sene yerel seçimlerde kendisi karşısında kaybeden Tahir Emmi'ye bir sahnede belediye makamını göstererek, "Otur otur içinde kalmasın" der ya... İşte öyle ironik konuşmakta Sayın Baykal'a karşı... Hele bi de Şener Şen gibi arada, "Oolm seni halk neden başkan seçmiyor biliyor musun? Çok iyi muhalefet yaptığın için" gibi bir şey dese çok komik olur...

Bu filmin bir diğer Türk politik yaşamına benzerliği, içerde bu kadar didişirken, dışarıda Avrupa Birliği trenini kaçırıyor olmamız... Hele şampiyonumuz, Kıbrıs'ı hemzemin geçitte yere yatırmışken... Vay be bir Türkiye manzarasını daha sinema ile anlatmanın gururunu yaşıyorum...

Ödüllü Yarışma: Tırnak içindeki sözler hangi ünlümüze aittir?

İpucu: Hülya Avşar diil...

Fahri Korutürk hiç diil...

Ödül: Davul tozu, minare gölgesi diil...

Mevki, para, güç, sıfat elde ettikçe birey, etrafında kraldan çok kralcılar; sadık kurmaylar; cansiperane dostlar oluşmaya başlar... Hele zeki, çalışkan ve dürüstse erkin sahibi, çember inanılmaz genişler... İşte onlar daha fazla acı çekerler, daha fazla ses çıkarırlar!

"Gariptir, yükü çeken manda ses çıkarmaz da kağnı inler."

"En çok gürültü boş tenekelerden çıkar."

Vücuda doğru gelen her türlü darbeye karşı, elimiz kolumuz ayağımız tüm kaslarımız nasıl kafayı koruyor ise, bu düşüncenin merkezinden uzak insanlar da, sadece kafayı koruma mücadelesi verirler... Kafayı hiçbir zaman çalıştırmazlar...

"İnsan, sevdiğinden korkar, fakat korktuğunu sevemez."

Bu merkezde bir fayda zinciri de oluşur ve oligarşi düzeninden beslenenler, beynin fikirlerini diil getirdiği ekonominin keyfini çıkarmaya başlar... Artık korunan şey beyin diil onun zenginlikleridir...

"Altın kadehte sunulana dikkat et, zehir hiçbir zaman bakır kasede sunulmaz."

Haliyle ortam daha sıkı korunmaya başlar... Eleştiriler ve karşı düşünceler bertaraf edilir...

"Kabul etmediğimiz fikirlere karşı, ondan kuvvetli mantığımız vardır."

Tabi ki hem sistemin bekası hem de ayak işlerinin yapılması için, beyinden bihaber; onu hiç tanımamış; onu hiç okumamış; onu hiç anlamamış piyonlar olması gerekir... Bu piyonlara üstlerinin kelamlarını ezberledikçe yükselecekleri ima edilir... İletişimleri kesilir... Karşı düşünceleri okumaları engellenir...

Onlar sadece ezberledikleri şey için mücadele ederler... Gerçekler umurlarında olmaz, doğrulara saplanmışlardır...

"Kavak ağacını beğenen ve seven pek az kişi gördüm, çünkü dosdoğrudur."

Onlar, hiç bilmedikleri; hiç tanımadıkları; hiç okumadıkları; hiç sorgulamadıkları şey için savaşırlar...

Biz onlara asker, silahşör, samuray, şovalye, militan, terörist, yoldaş, yeşil bereli, paralı asker, üye falan diyoruz... Yaşamı gencecik yaşında hiçe sayan diyoruz...

"Zavallı koyun sürüsü! Çobanı da besler, çoban köpeğini de, kurdu da..."

Halbuki her düşüncenin temelinde insan vardır...

Ama her düşünceye körü körüne bağlanan insandan çok, cani vardır...

"Hayat bir çok kişi için yiyip içip ölümü beklemektir."

İnsan en çok kendi isminin söylenmesinden hoşlanırmış...

Bence insan en çok kendi fikirlerinin söylenmesinden hoşlanıyor...

Hatta insan en çok kendine dayatılan fikirlerin tekrarlanmasından hoşlanıyor...

Filhakika bıkmıyor usanmıyor, aynı şeyleri dinlemekten...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

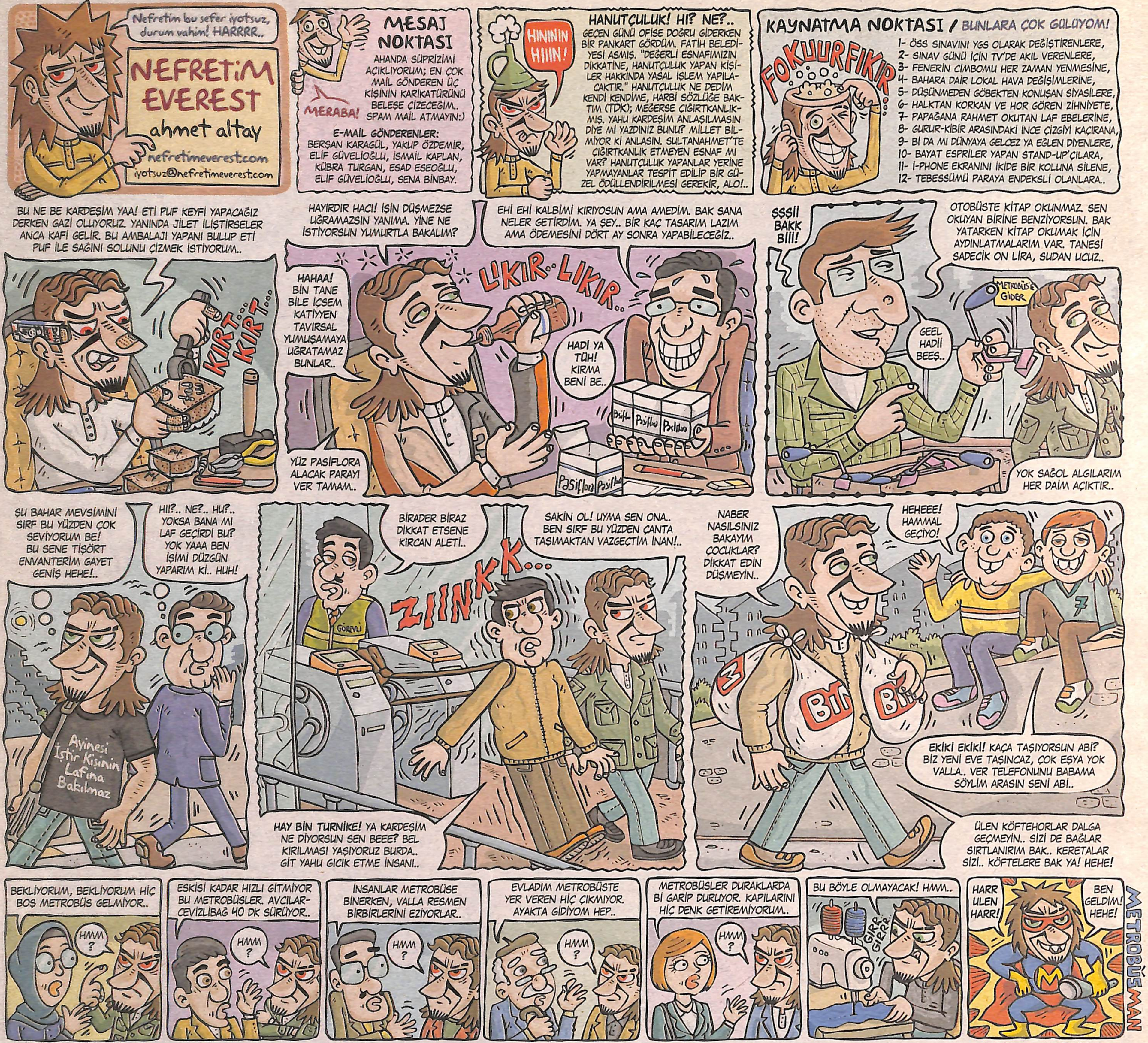

twitter.com/nefretimeverest

Serkan Öztürk

serkananse@gmail.com

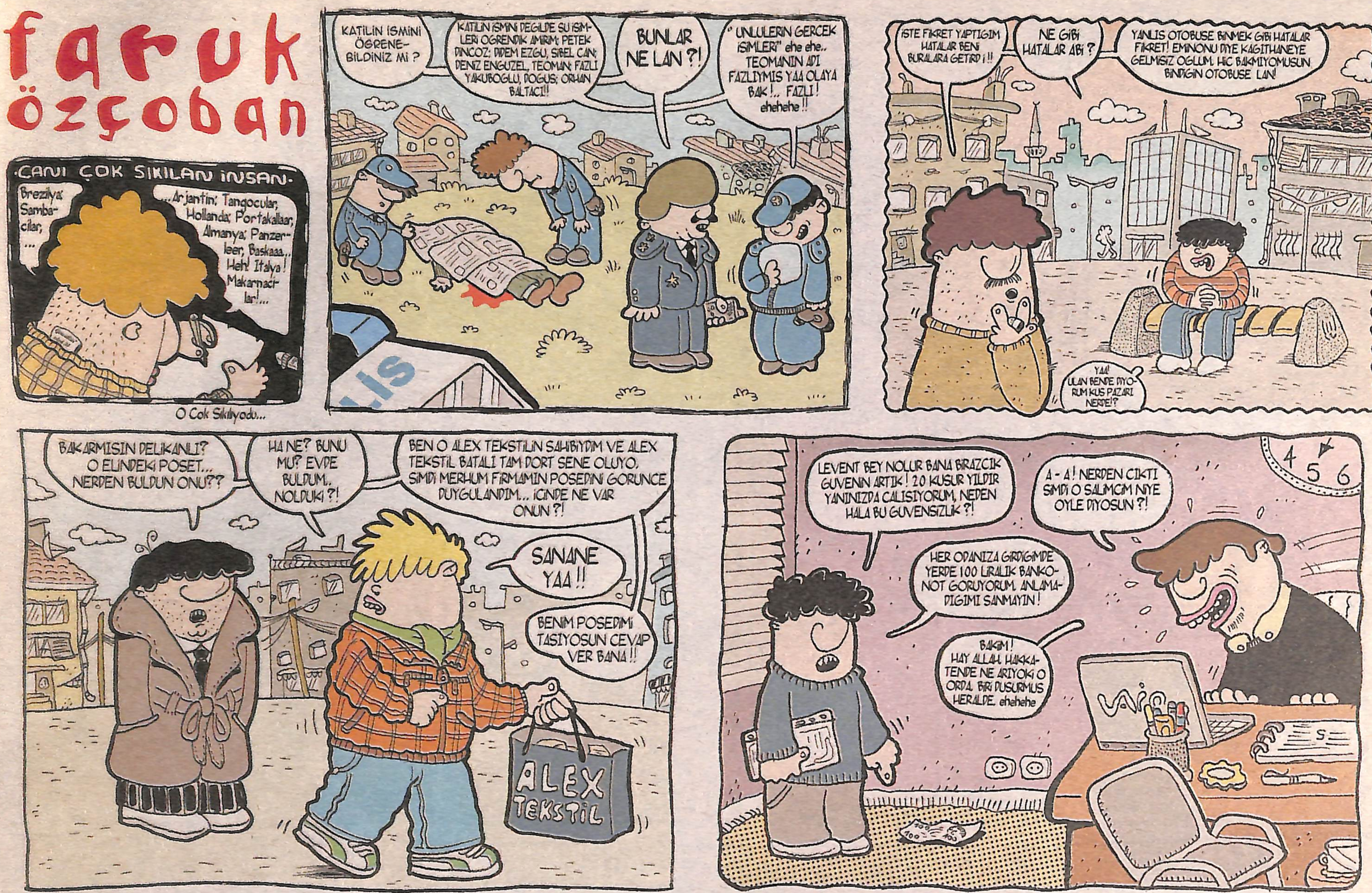

Şimdiki Zamandan Rivayetler

1) Mehmet Tezkan, RTÜK konusunda bazı şeyler söylemiş. Televizyonların reklam gelirlerinin yüzde 10'unu alan RTÜK, parayı har vurup harman savuruyormuş; ancak ceza yeme korkusuyla, hiçbir televizyon bu haberi veremiyormuş. Filmde reklâmın ucu göründü diye, sigaralı adamın eli iyi kapatılmadı diye basıyormuş cezayı RTÜK... Hem de büyük paralarmış bunlar!

Gelelim konunun bizi ilgilendiren kısmına. Eğer televizyonlar RTÜK'ten bu kadar tırsıyorsa, bu RTÜK, sigaralı adamın eli iyi kapatılmadı diye, kanallara büyük cezalar kesebilecek kadar yetkiliyse... Eeee? O zaman ben 'muhafazakâr' olduğu söylenen AKP iş başındayken ve RTÜK bu kadar yetkiliyken, televizyonlarda ahlaka aykırı bunca sahnenin gösterilebiliyor olmasını anlayamıyorum!

Başta dondurma ve parfüm reklâmları olmak üzere, kadın bedeninin cinsel meta olarak kullanıldığı bu reklâmlar, dizilerdeki bu öpüşmeler-sevişmeler vs. nasıl yayınlanabiliyor Allah aşkına?

'Sen de kafayı buna taktın!' diyenlerin, bir yere takabilecek bir kafaları olup olmadığından şüphe ettiğimi belirtmek isterim.

2) Yukarıdaki satırları yazdıktan sonra bir habere rastladım: RTÜK, 'cinsel tahrik unsurları' taşıyan bir klip yayınladığından dolayı bir kanala 250 bin lira ceza vermiş de, Ali Eyüboğlu, RTÜK'e kızıyormuş. Eyüboğlu 'Klibi izledim, cinsel tahrik unsuru göremedim.' demişmiş.

Ali görmez Veli görür canım! 'Bana göresana göre' muhabbetine girersek işin içinden çıkamayız ki! Herkesin potansiyeli farklıdır, öyle değil mi ama? Bu konuda 'ölçümüz' sen değilsin arkadaş! İşte insan ölçüyü bir kere elden kaçırdı mı, eyvah artık! O der, ben şundan etkileniyorum; bu der, ben bundan tahrik olmuyorum; ortalık karışır. Peki çözüm? Ölçü kardeşim, ölçü! Ölçü, bu milletin temel değerleridir.

RTÜK de kimin gönlünü edeceğini bilemiyor haliyle... Siz onun bunun sözlerini boş verin; bu milletin temel değerlerine bağlı kalmak zorunda değil misiniz?

3) Kibariye ve Safiye Soyman umreye gitmiş! Kibariye 'Bu Allah yoludur, tartışılmaz, tek gerçek yoldur.' anlamında konuşmuş.

Yukarıda adı geçen şahısları kastetmeksizin bir şey söylemek istiyorum. Bu ülkede Budizm gibi, Hıristiyanlık gibi bir İslami anlayış oluşmaya başladı. Allah muhafaza! Nasıl mı? Bu şey bu biliyor musunuz? Şöyle bir şey: İslam'ın ibadet ve muamelat kısmını pek önemsemeyebilirsiniz; yani vakit namazlarını kılmayabilirsiniz, başınız açık olabilir ya da 'şeriatçı' falan olmayabilirsiniz; ama kalbinizde müthiş bir tanrı sevgisi olacak! Ha bir de doğayı, hayvanları ve tüm insanları da seveceksiniz. Çiçeği böceği falan. Ne âlâ! Böyle din dostlar başına!

Ben size bir sır vereyim arkadaşlar: Emperyalizme/kapitalizme/modernizme karşı bir duruşumuz yoksa bizim dindarlığımızın (Allahu a'lem) pek bir numarası yok demektir.

4) Engin Ardıç, Zülfü Livaneli'ye teşekkür ediyormuş. Neden mi? Türkiye'de solun aslında sol mol olmadığını, 'bürokrat payandası' olmaktan bir türlü kurtulamadığını, ortalıkta solcu diye gezinenlerin aslında 'yalnızca birer Kemalist' olduklarını, bunların çoğunun 'Ankaralı memur çocuğu' olmaktan öteye gidemediklerini gösterdiği için...

Engin Ardıç'ın enteresan bir tarzı var. Duyduğuma göre zamanında Oğuz Atay'la aynı meclislerde bulunmuş. Yukarıda söylediklerine gelince... Aslında önce liseli ve üniversiteli solculara bazı kavramları öğretmek lazım. Ayağında nike, üstünde Che Guevara'lı tişört, elinde hamburger, burger-king'te kız arkadaşıyla Nazım Hikmet'ten bahseden solcu genç! Kafan niye böyle karışık senin? Diyalektik materyalizm nedir bilir misin? Ateizm nedir bilir misin? Komintern? Kominform? Peki Marx kimdir? Lenin? Stalin? Bilmiyorsan bir bilene sor; yarın Engin abin seni de fırçalar, şaşar kalırsın.

5) Amerikalı karikatürist, matematikçi ve profesör Larry Gonick'in yazdığı ve çizdiği 'Evrenin Çizgi Tarihi' serisinin ilk kitabı okurla buluşuyormuş. Bu ciltte Büyük Patlama'dan Büyük İskender'e kadar, tarihi olaylar kronolojik olarak aktarılıyormuş.

'Big Bang' ile ilgili ciddi kuşkularım var. Büyük İskender'in ne kadar büyük olduğundan da emin değilim doğrusu... Dolayısıyla bu çizgi tarihin 'hakikati' ne kadar yansıttığıyla ilgili de şüphelerim var. Anne babalar dikkat! Çocuğunuzun elinde bu kitabı görürseniz önce siz bir alıp inceleyin. Sonra yarın veled evrimci mevrimci olmaya kalkarsa karışmam.

6) Çanakkale Şehitler Abidesi'nin ayaklarında bulunan rölyefteki müthiş hata, on bir yıl sonra fark edilmiş: Düşmanı hedef gösteren komutanın beş değil altı parmağı varmış! Rölyefi yapan ünlü heykeltıraş Prof. Dr. Ferit Özşen, en kısa sürede Çanakkale'ye gelerek komutanın elindeki bir parmağı yontacağını ve hatayı düzelteceğini belirtmiş. İyi mi!

Çanakkale ile ilgili birtakım gerçeklerin zamanla ortaya çıkıyor olması çok sevindirici. Örneğin 'Çanakkale Geçilmez' sloganının doğru olup olmadığı da keşke zamanla ortaya çıksa. Çanakkale'nin 18 Mart 1915'te geçilemediğini anladık da, peki sonra? Soyut işgaller oldu mu acaba? Kültürel işgaller oldu mu acaba? Düşmanlar farklı yöntemlerle dilimizi, dinimizi, ahlakımızı (aslında tümüyle yaşam tarzımızı) değiştirmeye çalıştılar mı acaba? Uygarlaşacağız derken batılılaştık mı acaba? Benden sorması...

7) İsmailağa cemaatinin sitesinde 'alo' kelimesinin ortaya çıkış hikâyesi anlatılmış ve 'alo' demenin sakıncalı olduğu, onun yerine 'buyurun' demenin daha isabetli olacağı söylenmiş.

Bu kadar da abartmaya gerek var mı canım, diyebilirsiniz. Aklıma Tarık Buğra'nın sözleri geliyor. 'Hakikat' yerine 'gerçek' desek ne kaybederiz, diye sormuşlar üstada. 'Hakikati kaybederiz evladım.' demiş ya hani. Çok anlamlı bir cevap bence. Bilenin malûmudur ki, dili işgal altında olanın, ülkesi de işgal altındadır. Tabi bunu anlamak için dil hakkında biraz kafa yormuş olmak gerekiyor. İnternet ve televizyon çocuklarından da böyle bir fikrî derinlik beklemek hata olur.

Ayrıca başta Ahmet Mahmut Ünlü (Cüppeli Ahmet Hoca) olmak üzere, İsmailağa cematini dikkatle izlemeye çalışıyorum. Modernizme karşı muhalif bir yapılanma olarak algılanabilecek bu hareket, oldukça dikkat çekici doğrusu: İslamcıların genel itibarla 'dünya sistemine' ayak uydurduğu bir dönemde, çağa direnen bir damar gibi görünüyor. İsmet Özel'in dediği gibi: Yaşayan görecek.

ÖMER FARUK DÖNMEZ

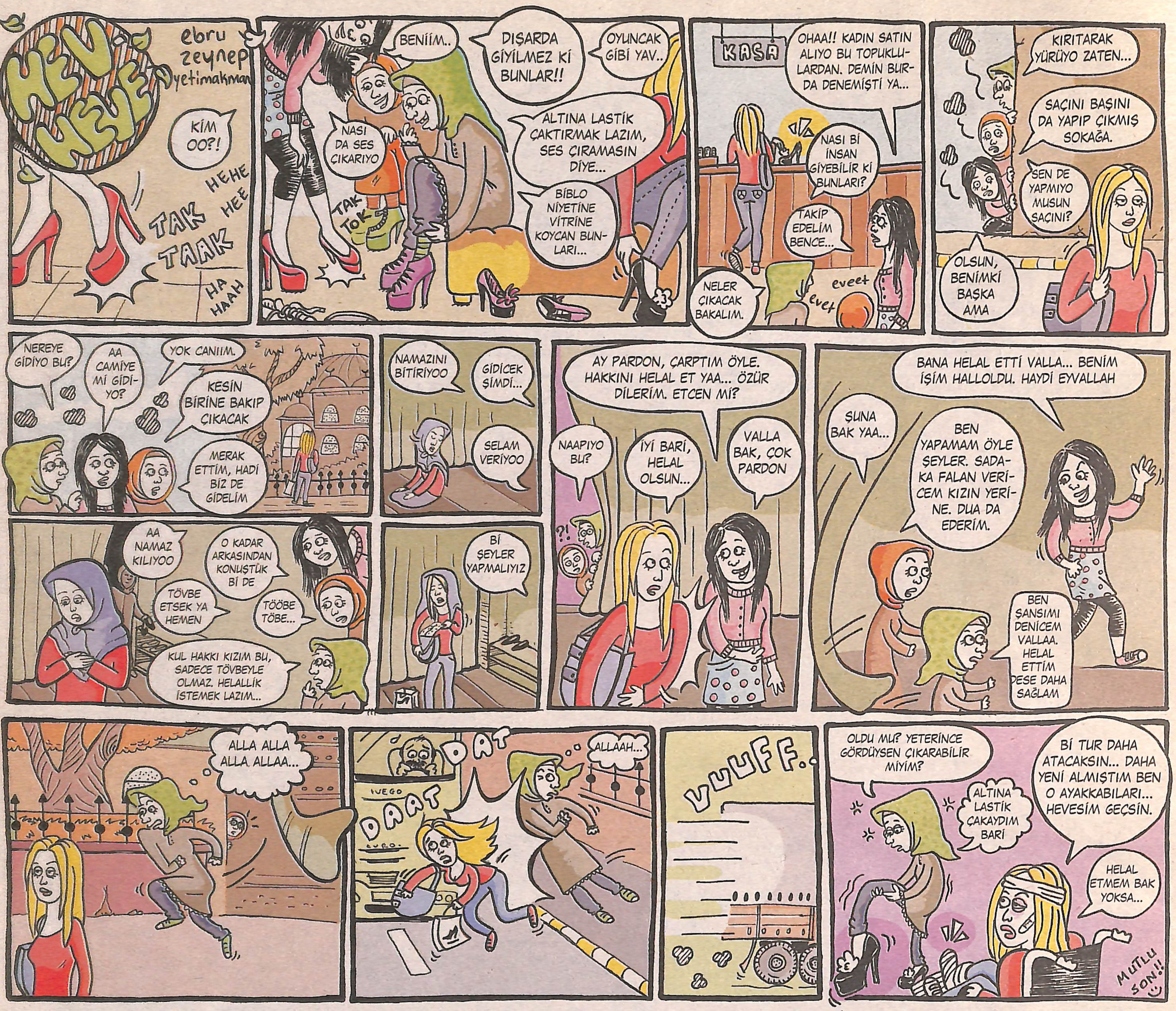

Olağan Cüppeliler!

Çağdaş Türkiye, hem de cüppeli

Neo-slam dug millionaire

"Etsiz et", "sütsüz süt", "yağsız yağ" döneminden sonra "İslamsız İslam" dönemi de giderek hızlanıyor. İstidracı kendinden menkul bazı ağabeyler her karışık meseleye bi fetva ekleştirip, ak süt gibi ortada duran sünnet-i seniyyeyi küçümseyebiliyorlar. "Dinsiz İslam" süreci hızla ilerliyor anlayacağınız. Dr. Dozy'nin fikriyatı (ki cümlesini Adüvvullah Cevdet tercüme etmişti!) sinsi sincy 'hayaproof' 'prof'lar eliyle yayılıyor. Hayim Orî Ozkünk, Etz Haim Yebremu gibi ağabeyler son gaz gidiyor. Öyle fetvalar yumurtluyorlar ki pek çoğu "pederi 'lâ edrî' kıvamında ortada kalıyor. Atıyor ve kaçıyorlar! Ciddi bir sorgulamayla karşılaşınca 'evelem-gevelem' moduna giriyorlar. Halleri çok enteresan. 33 dereceli hocalık ancak böyle olur herhalde. 'Din Kültürü ve Ahlak SİLGİSİ" faaliyeti 'kürsi' ve 'minber'den devam ettirilmeye çalışıyor.

Eskiden 'komik-i şehîr' (meşhur komik) Hasan Efendi'ler vardı, şimdi 'kozmik-i şehîr' (meşhur derin!) fetvacı ağabeyler var. Olsun bakalım, öte tarafta kaç fahrenhayta dayanabilecekler! (Fahrendin Cüreklibatur)

Feramiz'le hal-i pür melâlimiz

* Usta be Ergo, Balyoz derken adamları bi alıyolar, bi salıyolar. Silivri iyice mavalladı. Sen baytarsın anlarsın bu işten, ne oluyo ki?

* Bak evladım bu konuyla ilgili 'Silivri'nin yoğurdu, ah seni kimler doğurdu' diye bi türkü yok. Ama ikimiz düet yaparak uydurabiliriz mesela. Son tahlilde her yiğidin yoğurt yedirmeyişi farklıdır. Her beyaz yoğur değildir.

* İyice azıttılar; 'Türkiye'de çıplaklar kampı kurulsun, turizmden para kazanırız' diyollar usta, sen ne diyosun?

* Evladım, sen herhalde sokağa çıkmıyor, otobüse binmiyor, şehirde dolaşmıyorsun. Ayrıca, anaokulu bebelerinin dahi şuur altlarına kadar sokulmuş rezaletlerden, 'bihter yastık'larından da haberin yok. Senin ergime derecen kaçtı Feramiz.

* Düşük herhalde. Niye sordun ki usta. Neyse, Usta be, sen Cafcaf'a yazalı şu kadar sayı olmuş. Dile kolay. Otacı Zahter Dominik Federe Cumhuriyeti adıyla uçuk bi kutlama yapsak. Millete susamlı püsküüt ikram etsek, çay söylesek derim.

* Evladım karnım acıktı desene. Git şurdan kap gel. Ne diye işi budaklandırıp bizi mesarife sokuyosun! Sen öde ben sonra veririm! Hadi bakim vınn'la.

Homo saphtirikus

Homo sapıkienslerden sonra başka türler daha var ki, medya âleminde mebzul miktarda bulunuyor: 'Homo saf'iens ve 'Homo shabalakus! (Ayrıca Oray falanları da düşününce o tamlamadaki ikinci kelime olmadan da bir canlı cinsi olarak hayatiyetini devam ettirenler de ayrıca mevcut!) Takip ettiniz mi bilmiyorum: İngilizler Mardin'de cihat fetvasını kaldırmaya çalıştılar. 'El Kaide' kullanıyormuş. Yahu Milli Mücadele'ye destek için verilen Ankara Fetvası ile Mardin Fetvası aynı şeydir. Bunu bilmeyecek kadar tarih cahili yerli-yabancı hocalara shabalakus demeyelim de ne diyelim. O zaman İngilizler İstanbul'u işgal etmiş Şeyhülislam Dürrizade Abdullah Efendi, Anadolu'daki Kuvay-ı Milliye efradının topunun eşkıya ve katillerinin de vacip olduğunu ilan etmiş idi. Bu fetvaya karşı Bediüzzaman İstanbul'da, Ankara Müftüsü ve ilk Diyanet Reisi Rıfat Börekçi de 153 din adamının imzasıyla Anadolu'da yapılanın 'farz-ı ayn' cihat olduğunu ilan etmişlerdi. Demek onlar da El Kaide imişler de Blade-1 kıvamındaki Reis-i Cumhur Hazretlerinin haberi olamamış demek ki! (El Kaide, me'l kaide vema edrake me'l kaide! Yaa, işte bele!)

Vizyondaki film: Olağan cüppeliler

Jeep'beli Hoca'nın Habertürk'te 'bilirkişi' olarak çıkıp ne dediğini şimdilik bilemediğimiz; ancak bazı özel sözleri gizlice kaydedilip-cımbızlanmış bazı münzevi hocalar aleyhine konuşturulması hiç de yakışık almıyor. (Yani, 'İşte 'Çağdaş Türkiye. Hem de cüppeli!' modu hoş olmuyor.) Hele hadis-i şerifleri tahrife varan cür'etlerini yakıştıramıyorum.

Br. Otacı Zahter
otacızahter@hotmail.com

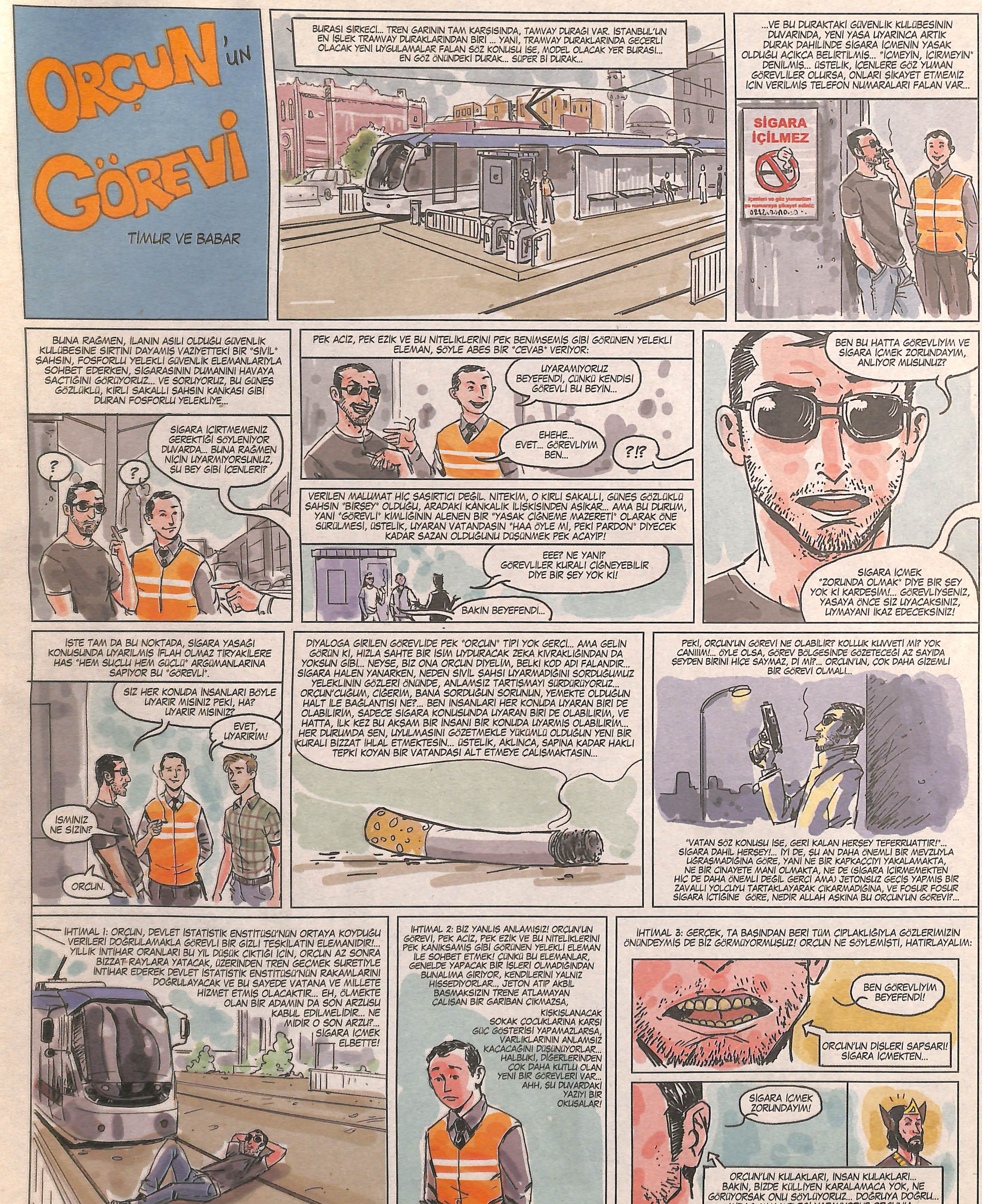

ORÇUN'UN GÖREVİ
TİMUR VE BABAR
BURASI SİRKECİ... TREN GARININ TAM KARŞISINDA, TAMVAY DURAĞI VAR. İSTANBUL'UN EN İŞLEK TRAMVAY DURAKLARINDAN BİRİ ... YANİ, TRAMVAY DURAKLARINDA GEÇERLİ OLACAK YENİ UYGULAMALAR FALAN SÖZ KONUSU İSE, MODEL OLACAK YER BURASI... EN GÖZ ÖNÜNDEKİ DURAK... SÜPER Bİ DURAK...
...VE BU DURAKTAKİ GÜVENLİK KULÜBESİNİN DUVARINDA, YENİ YASA UYARINCA ARTIK DURAK DAHİLİNDE SİGARA İÇMENİN YASAK OLDUĞU AÇIKÇA BELİRTİLMİŞ... "İÇMEYİN, İÇİRMEYİN" DENİLMİŞ... ÜSTELİK, İÇENLERE GÖZ YUMAN GÖREVLİLER OLURSA, ONLARI ŞİKAYET ETMEMİZ İÇİN VERİLMİŞ TELEFON NUMARALARI FALAN VAR...
SİGARA İÇİLMEZ
BUNA RAĞMEN, İLANIN ASILI OLDUĞU GÜVENLİK KULÜBESİNE SIRTINI DAYAMIŞ VAZİYETTEKİ BİR "SİVİL" ŞAHSIN, FOSFORLU YELEKLİ GÜVENLİK ELEMANLARIYLA SOHBET EDERKEN, SİGARASININ DUMANINI HAVAYA SAÇTIĞINI GÖRÜYORUZ... VE SORUYORUZ, BU GÜNEŞ GÖZLÜKLÜ, KİRLİ SAKALLI ŞAHSIN KANKASI GİBİ DURAN FOSFORLU YELEKLİYE...
SİGARA İÇİRTMEMENİZ GEREKTİĞİ SÖYLENİYOR DUVARDA... BUNA RAĞMEN NİÇİN UYARMIYORSUNUZ, ŞU BEY GİBİ İÇENLERİ?
?
?
PEK ACİZ, PEK EZİK VE BU NİTELİKLERİNİ PEK BENİMSEMİŞ GİBİ GÖRÜNEN YELEKLİ ELEMAN, ŞÖYLE ABES BİR "CEVAB" VERİYOR:
UYARAMIYORUZ BEYEFENDİ, ÇÜNKÜ KENDİSİ GÖREVLİ BU BEYİN...
EHEHE... EVET... GÖREVLİYİM BEN...
?!?
VERİLEN MALUMAT HİÇ ŞAŞIRTICI DEĞİL. NİTEKİM, O KİRLİ SAKALLI, GÜNEŞ GÖZLÜKLÜ ŞAHSIN "BİRŞEY" OLDUĞU, ARADAKİ KANKALIK İLİŞKİSİNDEN AŞİKAR... AMA BU DURUM, YANİ "GÖREVLİ" KİMLİĞİNİN ALENEN BİR "YASAK ÇİĞNEME MAZERETİ" OLARAK ÖNE SÜRÜLMESİ, ÜSTELİK, UYARAN VATANDAŞIN "HAA ÖYLE Mİ, PEKİ PARDON" DİYECEK KADAR SAZAN OLDUĞUNU DÜŞÜNMEK PEK ACAYİP!
EEE? NE YANİ? GÖREVLİLER KURALI ÇİĞNEYEBİLİR DİYE BİR ŞEY YOK Kİ!
BAKIN BEYEFENDİ...
BEN BU HATTA GÖREVLİYİM VE SİGARA İÇMEK ZORUNDAYIM, ANLIYOR MUSUNUZ?
SİGARA İÇMEK "ZORUNDA OLMAK" DİYE BİR ŞEY YOK Kİ KARDEŞİM!... GÖREVLİYSENİZ, YASAYA ÖNCE SİZ UYACAKSINIZ, UYMAYANI İKAZ EDECEKSİNİZ!
İŞTE TAM DA BU NOKTADA, SİGARA YASAĞI KONUSUNDA UYARILMIŞ İFLAH OLMAZ TİRYAKİLERE HAS "HEM SUÇLU HEM GÜÇLÜ" ARGÜMANLARINA SAPIYOR BU "GÖREVLİ".
SİZ HER KONUDA İNSANLARI BÖYLE UYARIR MISINIZ PEKİ, HA? UYARIR MISINIZ?
EVET, UYARIRIM!
İSMİNİZ NE SİZİN?
ORÇUN.
DİYALOGA GİRİLEN GÖREVLİDE PEK "ORÇUN" TİPİ YOK GERÇİ... AMA GELİN GÖRÜN Kİ, HIZLA SAHTE BİR İSİM UYDURACAK ZEKA KIVRAKLIĞINDAN DA YOKSUN GİBİ... NEYSE, BİZ ONA ORÇUN DİYELİM, BELKİ KOD ADI FALANDIR... SİGARA HALEN YANARKEN, NEDEN SİVİL ŞAHSI UYARMADIĞINI SORDUĞUMUZ YELEKLİNİN GÖZLERİ ÖNÜNDE, ANLAMSIZ TARTIŞMAYI SÜRDÜRÜYORUZ... ORÇUN'CUĞUM, CİĞERİM, BANA SORDUĞUN SORUNUN, YEMEKTE OLDUĞUN HALT İLE BAĞLANTISI NE?... BEN İNSANLARI HER KONUDA UYARAN BİRİ DE OLABİLİRİM, SADECE SİGARA KONUSUNDA UYARAN BİRİ DE OLABİLİRİM, VE HATTA, İLK KEZ BU AKŞAM BİR İNSANI BİR KONUDA UYARMIŞ OLABİLİRİM... HER DURUMDA SEN, UYULMASINI GÖZETMEKLE YÜKÜMLÜ OLDUĞUN YENİ BİR KURALI BİZZAT İHLAL ETMEKTESİN... ÜSTELİK, AKLINCA, SAPINA KADAR HAKLI TEPKİ KOYAN BİR VATANDAŞI ALT ETMEYE ÇALIŞMAKTASIN...
PEKİ, ORÇUN'UN GÖREVİ NE OLABİLİR? KOLLUK KUVVETİ Mİ? YOK CANIIIM!... ÖYLE OLSA, GÖREV BÖLGESİNDE GÖZETECEĞİ AZ SAYIDA ŞEYDEN BİRİNİ HİÇE SAYMAZ, Dİ Mİ?... ORÇUN'UN, ÇOK DAHA GİZEMLİ BİR GÖREVİ OLMALI...
"VATAN SÖZ KONUSU İSE, GERİ KALAN HERŞEY TEFERRUATTIR!"... SİGARA DAHİL HERŞEY!... İYİ DE, ŞU AN DAHA ÖNEMLİ BİR MEVZUYLA UĞRAŞMADIĞINA GÖRE, YANİ NE BİR KAPKAÇÇIYI YAKALAMAKTA, NE BİR CİNAYETE MANİ OLMAKTA, NE DE (SİGARA İÇİRMEMEKTEN HİÇ DE DAHA ÖNEMLİ DEĞİL GERÇİ AMA) JETONSUZ GEÇİŞ YAPMIŞ BİR ZAVALLI YOLCUYU TARTAKLAYARAK ÇIKARMADIĞINA, VE FOSUR FOSUR SİGARA İÇTİĞİNE GÖRE, NEDİR ALLAH AŞKINA BU ORÇUN'UN GÖREVİ?...
İHTİMAL 1: ORÇUN, DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ'NÜN ORTAYA KOYDUĞU VERİLERİ DOĞRULAMAKLA GÖREVLİ BİR GİZLİ TEŞKİLATIN ELEMANIDIR!... YILLIK İNTİHAR ORANLARI BU YIL DÜŞÜK ÇIKTIĞI İÇİN, ORÇUN AZ SONRA BİZZAT RAYLARA YATACAK, ÜZERİNDEN TREN GEÇMEK SURETİYLE İNTİHAR EDEREK DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ'NÜN RAKAMLARINI DOĞRULAYACAK VE BU SAYEDE VATANA VE MİLLETE HİZMET ETMİŞ OLACAKTIR... EH, ÖLMEKTE OLAN BİR ADAMIN DA SON ARZUSU KABUL EDİLMELİDİR... NE MİDİR O SON ARZU?... SİGARA İÇMEK ELBETTE!
İHTİMAL 2: BİZ YANLIŞ ANLAMIŞIZ! ORÇUN'UN GÖREVİ, PEK ACİZ, PEK EZİK VE BU NİTELİKLERİNİ PEK KANIKSAMIŞ GİBİ GÖRÜNEN YELEKLİ ELEMAN İLE SOHBET ETMEK! ÇÜNKÜ BU ELEMANLAR, GENELDE YAPACAK BİR İŞLERİ OLMADIĞINDAN BUNALIMA GİRİYOR, KENDİLERİNİ YALNIZ HİSSEDİYORLAR... JETON ATIP AKBİL BASMAKSIZIN TRENE ATLAMAYAN ÇALIŞAN BİR GARİBAN ÇIKMAZSA,
KIŞKIŞLANACAK SOKAK ÇOCUKLARINA KARŞI GÜÇ GÖSTERİSİ YAPAMAZLARSA, VARLIKLARININ ANLAMSIZ KAÇACAĞINI DÜŞÜNÜYORLAR... HALBUKİ, DİĞERLERİNDEN ÇOK DAHA KUTLU OLAN YENİ BİR GÖREVLERİ VAR... AHH, ŞU DUVARDAKİ YAZIYI BİR OKUSALAR!
İHTİMAL 3: GERÇEK, TA BAŞINDAN BERİ TÜM ÇIPLAKLIĞIYLA GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDEYMİŞ DE BİZ GÖRMÜYORMUŞUZ! ORÇUN NE SÖYLEMİŞTİ, HATIRLAYALIM:
BEN GÖREVLİYİM BEYEFENDİ!
ORÇUN'UN DİŞLERİ SAPSARI! SİGARA İÇMEKTEN...
SİGARA İÇMEK ZORUNDAYIM!
ORÇUN'UN KULAKLARI, İNSAN KULAKLARI... BAKIN, BİZDE KÜLLİYEN KARALAMACA YOK, NE GÖRÜYORSAK ONU SÖYLÜYORUZ... DOĞRUYA DOĞRU... MİDAS MUAMELESİ YAPMIYORUZ ORÇUN'A...

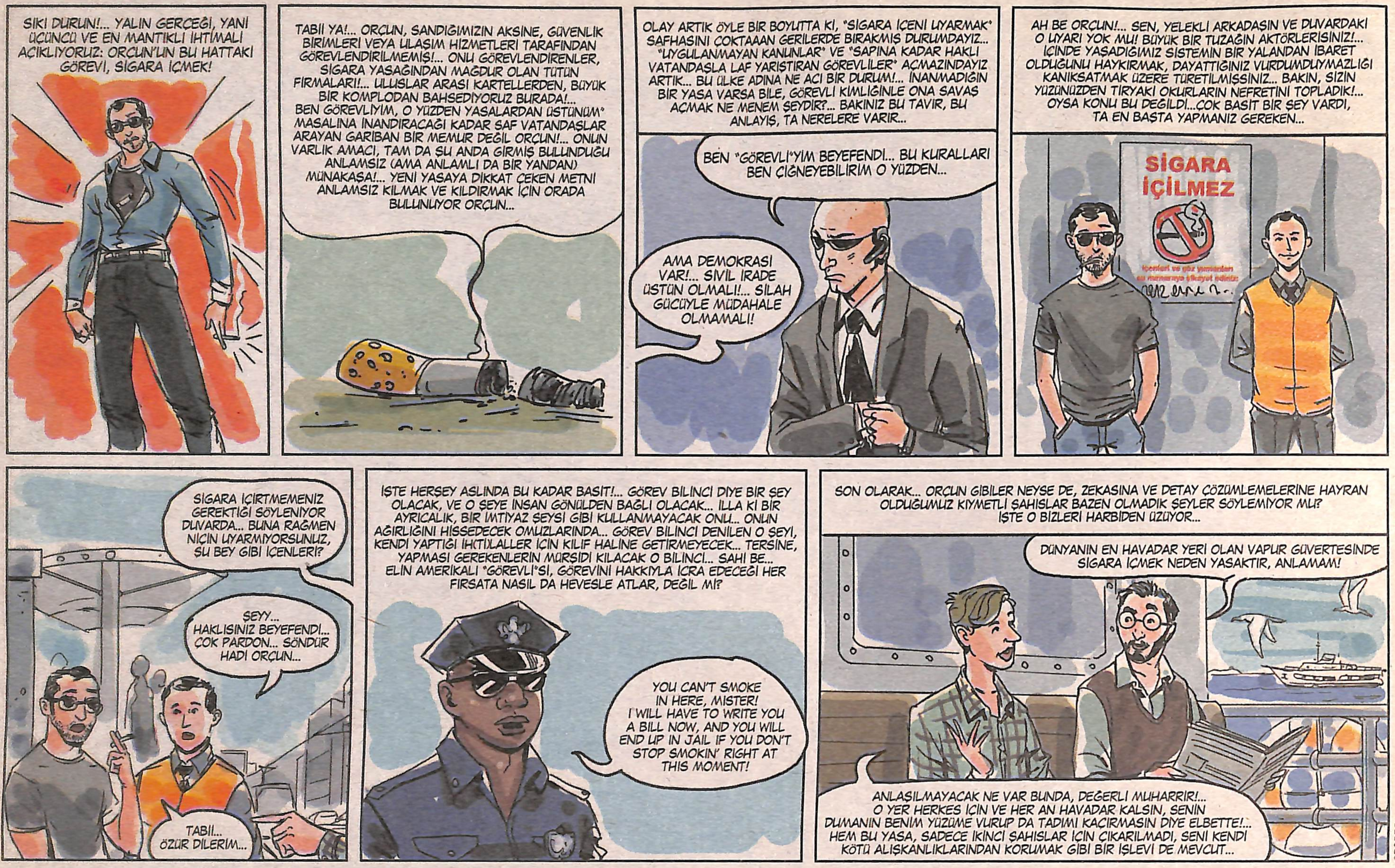

KLARK

MURAT MENTEŞ

Bir milleti yüce kılan, yüce insanlarından önce, sayısız sıradan insanın itibarıdır. [Jose Ortega y Gasset]

***

Berber'de -1

"Berber ile kovboyun hikayesini biliyor musun?"

"Hayır abi?"

"Anton Çehov'un meşhur berber hikayesini?"

"Hayır abi?"

"Russel Paradoksu'nu örnek teşkil eden köy berberi hikayesini?"

"Hayır abi?"

"Ne zamandır bu iştesin?"

"15 yıldır."

"Adın ne?"

"Mesut?"

"Beni hayal kırıklığına uğrattın Mesut."

***

Berber'de -2

[Berberde bir Atatürk portresi asılıdır.]

"Yanları Atatürk'ün saçı gibi yapabilir misin?"

"Ya-ya-yaparım abi?"

"Dene bakalım."

***

Berber'de -3

"NTV'yi açabilir misin?"

[Uzaktan kumandayı alır, NTV'yi açar. Ekranda, berber koltuğundaki müşteri konuşmaktadır.]

"Abi keşke televizyona çıkmadan önce gelseymişsin!"

***

Berber'de -4

"Saça özen göster, önemli biriyle buluşacağım."

"Kimmiş?"

"Asım Gültekin."

"Tamam abi."

"Asım Gültekin'i tanıyor musun?"

"Hayır abi."

"Eee?"

"Görüştüğünüzde sor, saçını beğenirse gelsin, onun da saçını aynı şekilde keseriz, hem tanışmış oluruz."

***

The Imaginarium of Dr. Parnassus, ünlü yönetmen Terry Gilliam'ın yeni başyapıtı. Hayal denen şeyi, insan varoluşunun en temel öğesi olarak sunuyor. Elbette rüyalar da iyidir, gerçeğe de sözümüz yok. Fakat tahayyül belki de tasavvurla birlikte bir karışım oluşturuyordur? Düşünürken aynı zamanda hayal de ediyoruzdur?

***

Yemek, dengeli beslenmenin ayrılmaz bir parçasıdır. [Fran Lebowitz]

***

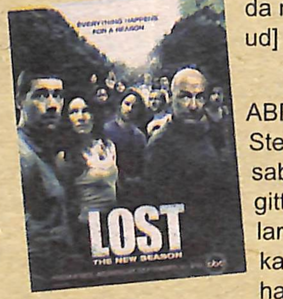

Lost konusunda Samed Karagöz'le anlaşamıyorduk. Ben dizinin büsbütün kontrolden çıktığını, zamanda ileri geri gitmelerin, sürekli yeni karakterler belirmesinin ve ölülerin dirilmesinin filan işi bozduğunu söylüyordum. Samed ise alternatif evren fikri etrafında üretilen çözümleri benimsiyordu. 6. sezonun 11. bölümünde iddiamı rafa kaldırdım. 1000 saatir seyrediyoruz ve bu son 45 dakika hakikaten iyiydi. Aşk ile ilgili en güzel, en yenilikçi ve en esaslı hikayelerden birini izledik. Az buz bir iş değil hani.

***

Ünlü müzisyen Metin Şentürk, Şanlıurfa GAP Havaalanı'nda Ferrari'siyle saatte 292,89 km hız yaparak, dünya görme engelliler sürat rekorunu kırdı. Bravo, tebrikler, çok yaşa Metin Şentürk! Eskiden Kızılderililerin de söylediği gibi, "Hızına ve gücüne saygı duyuyorum."

***

Çocuğun ışıl ışıl zekası ile yetişkinin cılız zihniyeti arasında ne acı bir çelişki var. [Sigmund Freud]

***

ABD'nin Virginia eyaletinde yaşayan Stephanie Hickman, Sun Trust Bank hesabındaki 150 doları çekmek için ATM'e gittiğinde, hesabında tam 88 milyar dolar olduğunu görünce hayretler içinde kalmış. Nedense, banka yetkililerine haber vermiş. Banka da kadının hesabını dondurmuş. Hickman şimdi 150 doları çekememekten yakınıyor…

***

Los Angeles'ta, tavşan kılığına giren Tom Broadway adlı trafik polisi, 27 araca ceza yazmış. Los Angeles Polis Departmanı da kendini şaşırdı.

***

Her yer cennete eşit uzaklıktadır. [Robert Burton]

56 elli altı

...sayfa 7'den devam

sayede iyi para yapmıştı Kamil. Ama sevdiği başka bir iş daha vardı Kamil'in. O da geceleri gizlice Vecdi Tırık ın arabasının camına işemek. Bunu eskisi kadar yapmak istemiyordu artık gerçi. Başta çok kızmıştı fabrikadan çıkarıldığı için gece gündüz işiyordu. Artık bu bir alışkanlık olmuştu Kamil için. Belli ritüelleri olan bir insandı kendisi. tıpkı kızdığı müşterilerin ayakkabılarının bağcığını birbirine bağlayıp kaçtığı gibi. Bu da gerekli bir ritüeldi artık.

V.

Vecdi Bey çok sevdiği arabasına doğru yaklaşıyordu. Arabasına hayrandı adeta. "Arabacım..." diyordu bazen okşayarak seviyordu arabasını. Rüyasında bi kere arabası kaza geçirmişti. Çok korkmuştu. Arabam nasıl kaza geçirir! O benim herşeyim! Delirmişti adeta. Uyanır uyanmaz koşarak geldiği garajda arabasını yerli yerinde bulunca çok sevinmişti ve fabrikasında işçilerin herbirine birer adet "Tebeşirle yapılan yemek tarifleri" adlı kitabı hediye etmişti o gün. Vecdi bey arabası olmadan adeta bir hiçti. Ben bunları anlatırken şimdi şu anda arabasına yaklaşmıştı. O çok sevdiği kokuyu içine çekti. Bu kokuyu seviyordu. Sanki biraz amonyak kokusu gibiydi. Ozalitçide çalıştığı günleri hatırlatıyordu bu koku ona. Zaten ozalitçide çalışırken aklına gelmişti tebeşir fikri. Söylenen o ki amonyak zekayı açardı. Amonyak dolu uzun bir dizi kopyalama işleminden sonra bir anda aklına tebeşir olmadan kimsenin birşey öğrenemeyeceği gerçeği gelmişti. Tüm eğitim sisteminin günümüzde tebeşire bağımlı olduğunu çözmüştü bir anda. "Karatahtalar sağolsun" diyordu. "Peki ya markörler demişti birisi." "Markörlerin canı cehenneme! Nankörler! Tebeşir gibi yüzlerce yıllık bir geleneği hiçe sayıyorlar! Tebeşir olmadan eğitim dünyası bir hiçtir! Herşeyin de başı eğitimdir!" diye konuşmuştu. Haklıydı. İşte tebeşir fabrikasını bu düşünceler üzerine kurmuştu Vecdi bey.

VI.

Hüsnü fabrikanın önünde ayakkabısını boyatıyordu. Bir yandan da birazdan dışarı çıkacak olan Vecdi Beyi gözlüyordu. Ayakkabısını boyayan kamil ise Hüsnü'yü Vecdi Tırık sanıyordu . Oysa Vecdi Tırık fabrikadaydı ama bunu o bilmiyordu. Sanmıştı ki kendisinin ayakkabısını boyatıyor. Oysa böyle değildi. Yanlış biliyordu. Çünkü o Hüsnüydü. Bunu siz biliyorsunuz sizin için normal. Ama işte onun bundan haberi yoktu. Nerden bilsin. Aynısıydı çünkü. İşte pis pis bakıyordu bunun yüzünden. Sanki suratına tükürcekmiş gibi bakıyordu. Ama ayakkabısına tükürdü birden sonra cilaladı. Bir daha tükürdü. Derken bir daha! "Yeter be kardeşim!" dedi Hüsnü, "Bu kadar yeter." Kamil içinden söyleniyordu. Bir sürü kötü söz bi sürü hakaret aşağılama hepsini geçiriyordu. "Fabrikası da yerin dibine batsın! Benim önemli bir mesleğim var! Sen kimsin! Sen kimsin!" der gibi bakıyordu ayakkabısına. Hüsnü rahatsız oldu. O sırada fabrikanın dev kapısı açıldı ve Vecdi beyin arabası gözüktü. "Tamam yeter bu kadar." dedi. Tam gitmeye çalışırken paldır küldür yüzün koyu yere düştü. Hüsnü bakakaldı Vecdi Bey arabasıyla hızla oradan uzaklaşırken. "Beğendin mi yaptığını." der gibi geriye dönerek baktı Hüsnü Kamil'e bağcıkları birbirine bağlanmış ayakkabılarını çözmeye çalışırken. Kamil ise tam kaçmak üzereyken şaşkına dönmüş vaziyette kalmıştı. "E o giden sensen? Sen kimsin? der gibi bakıyordu. Hüsnü bağcıkları çözemeyeceğini anladıktan sonra birbirine bağlı ayakkabılarıyla paytak paytak arabanın peşine düştü.

VII.

Vecdi Bey arabanın dikiz camından baktığında kendisinin paytak paytak kendisine yaklaşıyor olduğunu gördü. Tebeşir tozundan dolayı sürekli kusan işçilerin greve gittiği günden beri hiç bu kadar tedirgin olmamıştı. Bir de arabasının kaza yaptığını gördüğü rüyanın olduğu gün var tabi. O gün de çok tedirgin olmuştu. Kafayı yiyecekti nerdeyse. O günden beri arabası kaza yapmasın diye o kadar yavaş sürüyordu ki arabasını. Zaten evi fabrikanın biraz ilerisindeydi. Ama araba ile yürüme hızına eşdeğer bir hızda ilerliyordu neredeyse. On dakikada anca gidiyordu. O da trafik açıksa. Trafik sıkışıksa bir köşede trafiğin dağılmasını beklerdi. Ama şu anda işler biraz karışıktı. Arkasında aynı kendisine benzeyen biri vardı ve hızla kendisine yaklaşıyordu. "Acaba?" dedi. Mahzende kapalı kalan ikiz kardeşim mi kaçtı ayağında zincirlerle? Bu o mu yoksa?" diye düşündü. Ama kaçmasına imkan yoktu ki onun. Yok hayır bu bir başkası olmalıydı? Necmi sen misin?" diye bağırdı başını geriye çevirerek.

VIII.

Necmi yıllardır gün yüzü görmemişti. Kaç yıl olduğu konusunda bir fikri yoktu. Ayağına bağlı zincirler vardı. Duvarlarda bulunan dökülmüş sıvaları seyrederek hayal kuruyordu yine. Sağdaki sıva ona anaokulunda devamlı suretle kullandığı bir oyuncağı anımsatmıştı. Soldaki kırılmış sıva bugün biraz daha dökülmüş ise de hala güzel bir kadına benziyordu. Hatta artık kalçaları daha belirgindi sanki evet. Soldan bir fare usulca omzundan ilerledi Necmi'nin. Ve farece bişeyler söyledi. Necmi farece konuşmayı yıllar önce sökmüştü. Kendisi de farece bişeyler konuştu fareyle. Fare öfkelendi gitti ne söylediyse artık. Necmi'nin morali bozuktu bu aralar. Dün gece tavandan komple bir sıva parçası kafasına düşmüştü. Hem de en sevdiği bölüm. İşin kötüsü ortaya saçma sapan bi şekil çıkmıştı. Hiç bişeye benzetemiyordu bu şekli sanki bir altı rakamı ucunda da bir el vardı. Necmi tavandaki bu şekle bakarak şöyle söylendi. "Nerden çıktın elli altı... Başımın belası... Nerden çıktın..."

IX.

Marul satılan bir dükkan açmıştı Hayri. Arada bir marulları ıslatır taze kalmasını sağlardı. Etrafında dolaşırdı maruların. "Sadece marul satacağım. Taze taze marullar." demişti bankadaki sarı gravatlı beye. Üstten marulların daha göz alıcı gözükmesi için aydınlatma sistemi kurdurmuş bunun için de yüklü bir para harcamıştı çektiği krediyle. Şimdi sokağın öbür yanından gelen biri için bile bu dükkan neon yeşili çizgileri ile göz alıcıydı. İçerde isterseniz marulla yapılan salatalar da yiyebilceğiniz gibi marulla yapılan içecekler de sipariş ederek hoşça vakit geçirmeniz mümkündü. Yeni bir şube açma teklifi almıştı. "Yakında tüm dünyaya yayılacağım!" diyordu. Sümüklü Vecdi yaptı bu işi. Ben de yaparım diyordu. Vecdi Hayri'nin mahalleden arkadaşıydı ta küçüklükten. Evlerine gider gelirlerdi. Vecdi'nin annesi Makbule teyze ekmek arasına peynir domates koyar top oynamaya yollardı bunları. Hep üç tane yapardı bundan. Sonuncusunu da aşağıda sürekli tuhaf sesler gelen mahzene indirirdi. Bir keresinde çok meraklanıp bu sesler nedir diye sorduğu zaman ona şöyle söylemişlerdi. Biz sizin evinizdeki sincaplara karışıyor muyuz? Bunun üzerine bişey söyleyememişti. Hayri'nin babası sincapları çok severdi. Evlerinin içi sincap doluydu. Öldüğü gün tüm sincaplar cenazeye eşlik etmişler ve günlerce mezarının başında yas tutmuşlardı. Daha sonra hepsi ormanın derinliklerine dağıldılar. Bunları düşünen Hayri standın önünde elindeki küçük su kovasıyla marulları sularken yolun karşısında eflatun renkli çirkin bir arabanın üzerine doğru yaklaşmakta olduğunu gördü.

X.

Vecdi arkasına seslenerek konuşuyordu. "Necmi sen misin?" Hüsnü paytak paytak ona yaklaşıyordu bir yandan şıpır şıpır sesler çıkararak. Yağmurlu bir hava vardı. Daha önce söylemiş miydim? Yerler ıslaktı hep. O esnada kocaman bir şimşek çaktı. Vecdi arkasına bakarak peşinden gelen kişinin kim olduğunu anlamaya çalışıyordu. bi yandan tedirgindi arabayı durdurmak da istemiyordu ve önüne bakmadığı için yolun sonunda bulunan marul dükkanın içine yaklaştığını da fark edemedi. Bu esnada az önce çakan şimşeğin gökgürültüsü eşliğinde dükkanın içine daldı.

XI.

Üzerine gelen eflatun renkli meymenetsiz hurda yığınından Hayri son anda kendini yana atarak kurtarmıştı. Yıkılan dükkanın ve arabanın hali haraptı. Vecdi bey arabanın içinde şok geçiriyordu. Hayri bağırıp çağırarak söyleniyor. Hüsnü ise paytak paytak arabaya yaklaşmaya devam ediyordu.

XII.

Necmi tavandaki elli altıya bakarken birden aklına müthiş bir fikir gelmiş gibi gözleri parladı. Tam o anda büyük bir gökgürültüsü işitti. Derken bir gümbürtü duyuldu ardından. Sonra da bir çıtırtı. Ardından bir patırtı koptu. Sonra da bir çatırtı. Sonra büyük bir gümbürtüyle bir kıyamet koptu ve bulunduğu yerin duvarı bahçedeki dev çınarın üzerine düşen yıldırım sonucu devrilmesiyle yıkıldı. İçeriye dolan aydınlığın ardından şıpır şıpır yağmur damlaları bulunduğu odanın zemini ıslatmaya başladı. Necmi doğrulduktan sonra kamaşan gözleriyle gökyüzüne baktı. "Bulutlar..." dedi "Bulutlar sürekli değişir.." İstediği herşeyi hayal edebilirdi artık."Bulutlar! Bulutlar sürekli değişirler!" diye bağırıyordu. Necminin sevinçten gözlerinden süzülen yaşlar suratına damlayan yağmur taneleriyle beraber yanaklarından süzülmeye başladı...

Murat Karaca

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar, sığdıramadığımız için karikatürlerinize dergiden yorum yapamıyoruz diye amatör dünyasını başıboş bıraktık sanmayın. Her yaptığınıza karışmaya devam ediyoruz. (benacemidegilim@cafcafdergisi.net)

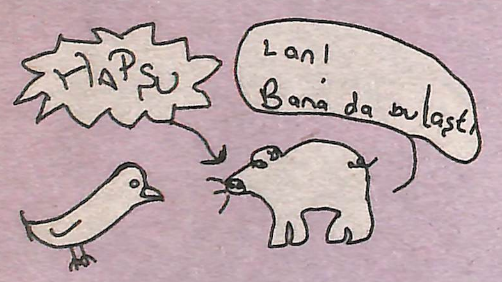

Berşan Karagül

Aslında karikatürlere yorum yazmam yasak ama Berşan kardeş o kadar sevimli çizmiş ki kendimi tutamadım. Bazı çizgiler acemice görünse de derdini anlatmaya yetiyor. Çizgiye yeni başlayanlar sakın dergilerdeki usta işi çizgilere bakıp da morallerini bozmasın. Mesela Yasir'e mi özeniyorsunuz? Ben onun çocukluğunu da biliyorum. Onun gibi çizebilmek vakit istiyor. Kimse annesinin karnından usta karikatürcü olarak doğmuyor. (Ben hariç. Ben hep böyleydim. Sakallı bebektim ben.)

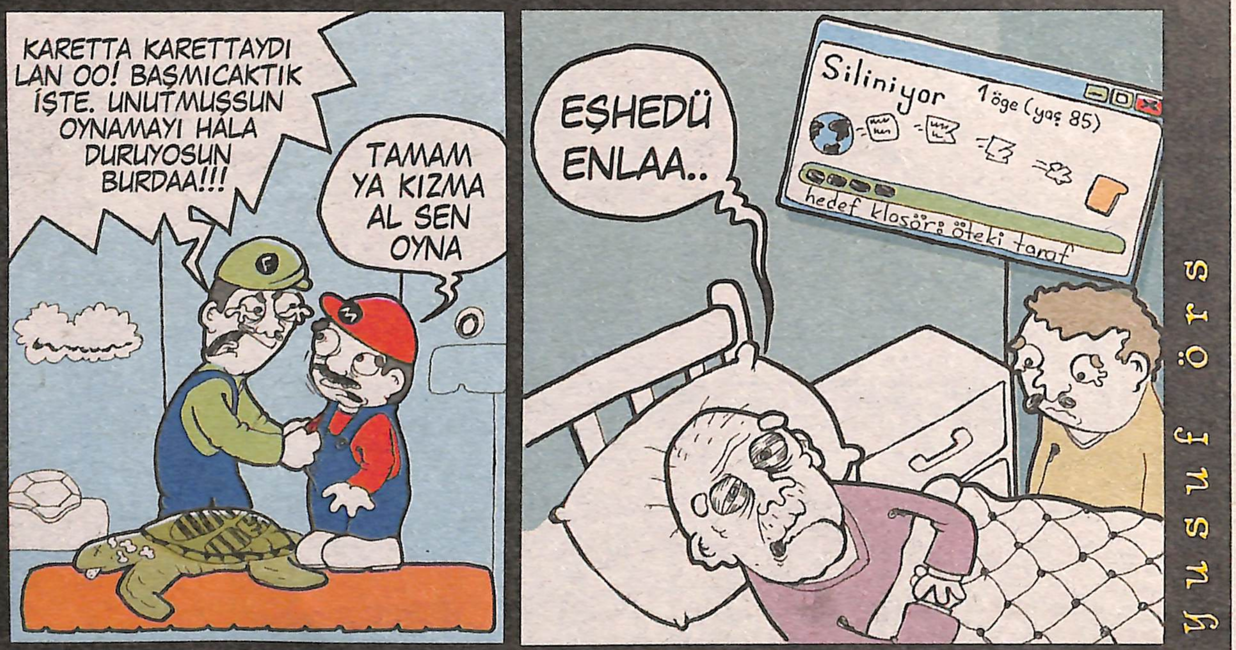

Cafcaf Mizah Dergisi İki Haftalık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**36 / Nisan 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletiflim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 YTL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

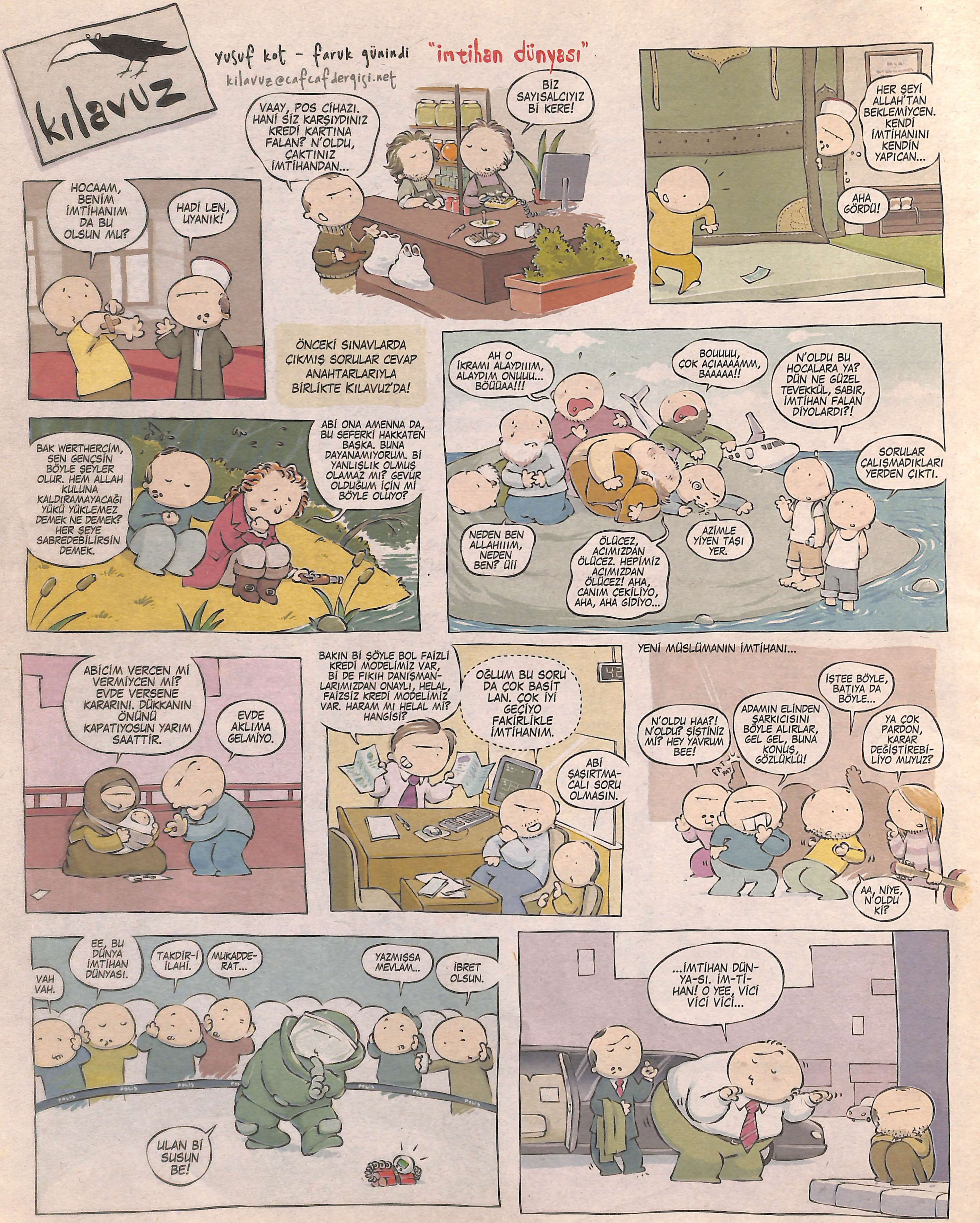
kılavuz
yusuf kot - faruk günindi
"imtihan dünyası"
kilavuz@cafcafdergisi.net
HOCAAM, BENİM İMTİHANIM DA BU OLSUN MU?
HADİ LEN, UYANIK!
VAAY, POS CİHAZI. HANİ SİZ KARŞIYDINIZ KREDİ KARTINA FALAN? N'OLDU, ÇAKTINIZ İMTİHANDAN...
BİZ SAYISALCIYIZ Bİ KERE!
HER ŞEYİ ALLAH'TAN BEKLEMİYCEN. KENDİ İMTİHANINI KENDİN YAPICAN...
AHA GÖRDÜ!
ÖNCEKİ SINAVLARDA ÇIKMIŞ SORULAR CEVAP ANAHTARLARIYLA BİRLİKTE KILAVUZ'DA!
BAK WERTHERCİM, SEN GENÇSİN BÖYLE ŞEYLER OLUR. HEM ALLAH KULUNA KALDIRAMAYACAĞI YÜKÜ YÜKLEMEZ DEMEK NE DEMEK? HER ŞEYE SABREDEBİLİRSİN DEMEK.
ABİ ONA AMENNA DA, BU SEFERKİ HAKKATEN BAŞKA. BUNA DAYANAMIYORUM. Bİ YANLIŞLIK OLMUŞ OLAMAZ MI? GEVUR OLDUĞUM İÇİN Mİ BÖYLE OLUYO?
AH O İKRAMI ALAYDIIIM, ALAYDIM ONUUU... BÖÜÜAA!!!
BOUUUU, ÇOK ACIAAAAMM, BAAAAA!!
N'OLDU BU HOCALARA YA? DÜN NE GÜZEL TEVEKKÜL, SABIR, İMTİHAN FALAN DİYOLARDI?!
SORULAR ÇALIŞMADIKLARI YERDEN ÇIKTI.
NEDEN BEN ALLAHIIIM, NEDEN BEN? ÜÜ
ÖLÜCEZ, ACIMIZDAN ÖLÜCEZ. HEPİMİZ ACIMIZDAN ÖLÜCEZ! AHA, CANIM ÇEKİLİYO, AHA, AHA GİDİYO...
AZİMLE YİYEN TAŞI YER.
ABİCİM VERCEN Mİ VERMİYCEN Mİ? EVDE VERSENE KARARINI. DÜKKANIN ÖNÜNÜ KAPATIYOSUN YARIM SAATTİR.
EVDE AKLIMA GELMİYO.
BAKIN Bİ ŞÖYLE BOL FAİZLİ KREDİ MODELİMİZ VAR, Bİ DE FIKIH DANIŞMANLARIMIZDAN ONAYLI, HELAL, FAİZSİZ KREDİ MODELİMİZ VAR. HARAM MI HELAL Mİ? HANGİSİ?
OĞLUM BU SORU DA ÇOK BASİT LAN. ÇOK İYİ GEÇİYO FAKİRLİKLE İMTİHANIM.
ABİ ŞAŞIRTMACALI SORU OLMASIN.
YENİ MÜSLÜMANIN İMTİHANI...
N'OLDU HAA?! N'OLDU? ŞİŞTİNİZ Mİ? HEY YAVRUM BEE!
ADAMIN ELİNDEN ŞARKICISINI BÖYLE ALIRLAR, GEL GEL, BUNA KONUŞ, GÖZLÜKLÜ!
İSTEE BÖYLE, BATIYA DA BÖYLE...
YA ÇOK PARDON, KARAR DEĞİŞTİREBİLİYO MUYUZ?
AA, NİYE, N'OLDU Kİ?
VAH VAH.
EE, BU DÜNYA İMTİHAN DÜNYASI.
TAKDİR-İ İLAHİ.
MUKADDERAT...
YAZMISSA MEVLAM...
İBRET OLSUN.
ULAN Bİ SUSUN BE!
...İMTİHAN DÜNYA-SI. İM-Tİ-HAN! O YEE, VİCİ VİCİ VİCİ...